



EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2013 07 17
COM(2013) 534 final

2013/0255 (APP)

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

dėl Europos prokuratūros įsteigimo

{SWD(2013) 274 final}

{SWD(2013) 275 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

Baudžiamasis persekiojimas už nusikaltimus ES biudžetui dabar priklauso išimtinai valstybių narių kompetencijai, šioje srityje Sąjunga neturi įgaliojimų. Nors šių nusikaltimų galima žala labai didelė, atitinkamos nacionalinės valdžios institucijos ne visada juos tiria ir patraukia už juos atsakomybėn, nes teisėsaugos ištekliai yra riboti. Todėl šioje srityje nacionalinės teisėsaugos institucijų pastangos neretai tebėra fragmentiškos, o į tarpvalstybinį nusikaltimų mastą jos paprastai neatkreipia dėmesio.

Kovoiant su tarpvalstybiniu sukčiavimu Europos lygmeniu reikėtų atlikti glaudžiai koordinuojamus ir veiksmingus tyrimus ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą, tačiau esamas informacijos mainų ir koordinavimo lygmuo, nors tokios Sąjungos įstaigos kaip Eurojustas, Europolas ir Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) aktyviau deda pastangas, yra nepakankamas šiam tikslui pasiekti. Koordinavimas, bendradarbiavimas ir informacijos mainai susiję su įvairiomis problemomis ir apribojimais, nes skirtingoms teritorinėms ir funkcinėms jurisdikcijoms priklausančios institucijos yra pasidalijusios atsakomybės sritis. Kasdien įvairiais lygmenimis tarp įvairių institucijų atsiranda teisminių kovos su sukčiavimu veiksmų trūkumų, smarkiai kliudančių veiksmingai tirti poveikį Sąjungos finansiniams interesams turinčius nusikaltimus ir vykdyti jų baudžiamąjį persekiojimą.

Eurojustas ir Europolas yra bendrai įgalioti padėti keistis informacija ir koordinuoti nacionalinius nusikaltimų tyrimus ir baudžiamąjį persekiojimą, tačiau jie neturi įgaliojimų patys atlikti tyrimo ar baudžiamojo persekiojimo veiksmų. Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) yra įgaliota tirti sukčiavimą ir neteisėtą veiklą, turinčius poveikį ES, tačiau ji gali atlikti tik administracinius tyrimus. Nacionalinės teisminės institucijos dažnai veikia lėtai, paprastai baudžiamojon atsakomybėn patraukiama retai, o skirtingose Sąjungos valstybėse narėse gauti rezultatai išvis yra nevienodi. Remiantis tokiais duomenimis, valstybių narių teisminių kovos su sukčiavimu veiksmų dabar negalima laikyti veiksmingais, lygiaverčiais ir atgrasančiais, kaip to reikalaujama pagal Sutartį.

Kadangi valstybių narių nusikaltimų tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo institucijos šiuo metu negali užtikrinti lygiaverčio apsaugos ir priverstinio vykdymo lygio, Sąjunga turi ne tik kompetenciją, bet ir pareigą veikti. Teisiniu požiūriu to reikalaujama Sutarties 325 straipsnyje, tačiau, atsižvelgiant į šioje srityje taikomas konkrečias Sąjungos taisykles, Sąjunga taip pat gali geriausiai apsaugoti savo pačios finansinius interesus, net ir patraukdama atsakomybėn už nusikaltimus šiems interesams. Sutarties 86 straipsnyje numatytas būtinas tokios naujos Sąjungos lygmens baudžiamojo persekiojimo sistemos teisinis pagrindas, kai šios sistemos tikslas – ištaisyti esamos teisėsaugos sistemos, grindžiamos vien nacionalinėmis pastangomis, trūkumus ir suteikti šiems siekiams daugiau nuoseklumo ir koordinavimo.

Šiuo pasiūlymu siekiama įsteigti Europos prokuratūrą, apibrėžti jos kompetencijos sritis ir veiklos procedūras. Juo papildomas ankstesnis teisės akto pasiūlymas¹, kuriame apibrėžiami nusikaltimai ir taikytinos sankcijos.

Šis pasiūlymas – tai teisės aktų rinkinio dalis, nes kartu su juo bus pateiktas pasiūlymas dėl Eurojusto reformos.

¹ Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl baudžiamosios teisės priemonių kovai su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu pasiūlymas, 2012 m. liepos 11 d. COM(2012) 363 final.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

Rengdama šį reglamentą, Komisija ne kartą plačiai konsultavosi su suinteresuotaisiais subjektais, taip pat rėmėsi ankstesnėmis ilgiau nei dešimtmetį vykusiomis diskusijomis, susijusiomis su Europos prokuratūra². Parengiamosios konsultacijos dėl šio pasiūlymo apėmė svarbiausius į šį reglamentą įtrauktus klausimus, įskaitant įvairias galimybes, susijusias su Europos atitinkamų nusikaltimų tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo sistemos institucine, teisine, organizacine ir operatyvine struktūra.

Dar 2012 m. internete buvo paskelbti ir išplatinti du klausimynai, vienas iš jų skirtas teisingumo srities specialistams, o kitas – plačiajai visuomenei. Apskritai atsakymuose teigiamai įvertinti nauji veiksmai materialinei ir procesinei sistemai stiprinti, kad būtų kovoje su ES finansiniams interesams kenkiančiais nusikaltimais, ir dauguma taip pat palaikė mintį įsteigti Europos prokuratūrą. Taip pat buvo pateikta įvairių išsamesnių siūlymų, atkreiptas dėmesys į rūpestį keliančius dalykus ir iškelti klausimai, visų pirma susiję su Europos prokuratūros ir nacionalinių prokuratūrų santykiu, Europos prokuratūros kompetencija vadovauti nacionalinio lygmens tyrimams ir juos koordinuoti ar galimi sunkumai, susiję su suderintomis Europos darbo tvarkos taisyklėmis, taikomomis Europos prokuratūros bylose. Atliekant išorinį tyrimą, tuo pat metu įvairiose valstybėse narėse buvo atliekami vietos tyrimai. Be to, per visus 2012 m. ir 2013 m. pradžioje Europos lygmeniu vyko įvairios diskusijos ir susitikimai:

- prokuratūrų arba lygiaverčių institucijų prie valstybių narių aukščiausiųjų teismų tinklas, Budapeštas, 2012 m. gegužės 25–26 d.;
- konferencija „Europos prokuratūros projektas?“, Liuksemburgas, 2012 m. birželio 13–15 d. Konferencijoje dalyvavo mokslo įstaigų, ES institucijų ir valstybių narių ekspertai bei aukšto lygio atstovai;
- Komisijos pirmininko pavaduotojos V. Reding konsultacinis susitikimas su valstybių narių generaliniais prokurorais ir prokuratūrų vadovais, Briuselis, 2012 m. birželio 26 d. Susitikime buvo galima atvirai diskutuoti konkrečiais klausimais, susijusiais su Sąjungos finansinių interesų apsauga;
- 2012 m. spalio 18 d. Komisija surengė konsultacinį susitikimą su galima Eurojusto reforma susijusiais klausimais, jame su valstybių narių atstovais taip pat buvo aptarti Europos prokuratūros įsteigimo klausimai. Susitikime apskritai pritarta glaudaus Eurojusto ir Europos prokuratūros ryšio nustatymui;
- 10-ojoje OLAF sukčiavimo srityje dirbančių prokurorų konferencijoje, kuri vyko 2012 m. lapkričio 8–9 d. Berlyne, buvo galima panagrinėti, kaip nacionalinės prokuratūros sąveikautų su Europos prokuratūra, jeigu ji būtų įsteigta;
- 2012 m. lapkričio 26 d. surengtoje neoficialioje konsultacijoje su gynybos advokatais (CCBE ir ECBA) buvo apžvelgtos procesinės įtariamųjų garantijos ir šiuo atžvilgiu pateiktos naudingos rekomendacijos;
- Europos teisės akademijos (ERA) seminaras „Siekis įsteigti Europos prokuratūrą“, 2013 m. sausio 17 ir 18 d.;

² Žr. 2001 m. gruodžio 11 d. Žaliąją knygą dėl Bendrijos finansinių interesų apsaugos baudžiamosios teisės priemonėmis ir Europos prokuratūros įsteigimo, COM(2001) 715 final, ir 2003 m. kovo 19 d. jos įgyvendinimo ataskaitą, COM(2003) 128 final.

- Komisijos Europos baudžiamosios politikos ekspertų grupės susitikimas, Briuselis, 2013 m. sausio 23 d.;
- papildomas konsultacinis susitikimas su ECBA ir CCBE, Briuselis, 2013 m. balandžio 9 d.

Be to, antrąjį 2012 m. pusmetį ir 2013 m. pradžioje vyko įvairūs dvišaliai konsultaciniai susitikimai su valstybių narių valdžios institucijomis.

Komisija atliko politikos galimybių poveikio vertinimą, atsižvelgdama, be kitų dalykų, į išorės tyrimą (sutartis Nr. JUST/2011/JPEN/FW/0030.A4), kuriame nagrinėtos įvairios galimybės, susijusios su Europos prokuratūros įsteigimu. Remiantis poveikio vertinimo analize, įsteigus Europos prokuratūrą kaip decentralizuotą integruotą Sąjungos įstaigą, paremtą nacionalinėmis teismų sistemomis, būtų gauta daugiausia naudos ir patirta mažiausiai išlaidų.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

3.1. Teisinis pagrindas

Pasiūlymo teisinis pagrindas yra Sutarties 86 straipsnis. Remiantis to straipsnio 1 dalimi, „siekiant kovoti su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiais nusikaltimais, Taryba, pagal specialią teisėkūros procedūrą priimdama reglamentus, *Eurojust* pagrindu gali įkurti Europos prokuratūrą. Taryba, gavusi Europos Parlamento pritarimą, sprendžia vieningai“. Minėto straipsnio 2 dalyje taip apibrėžiama Europos prokuratūros atsakomybės sritis: „Europos prokuratūros kompetencijai, prireikus veikiant kartu su Europolu, priklauso Sąjungos finansinių interesų pažeidimų tyrimas, jų vykdytojų ir bendrininkų baudžiamasis persekiojimas bei kaltinimo palaikymas teisme, kaip nustatyta šio straipsnio 1 dalyje nurodytame reglamente. Tokių pažeidimų atžvilgiu valstybių narių kompetentinguose teismuose ji vykdo prokuroro funkcijas.“ Galiausiai 86 straipsnio 3 dalyje apibrėžiama dalykinė pagal jį priimtinių reglamentų taikymo sritis: „1 dalyje nurodytuose reglamentuose apibrėžiamos Europos prokuratūrai taikytinos bendrosios taisyklės, jos funkcijų vykdymą reglamentuojančios sąlygos, jos veiklai taikytinos procesinės normos, taip pat įrodymų leistinumą reglamentuojančios taisyklės ir vykdant funkcijas naudojamų procesinių priemonių teisminei priežiūrai taikytinos normos.“

3.2. Subsidiarumas ir propocingumas

Sąjungai reikia imtis veiksmų, nes numatomi veiksmai yra neatsiejami nuo Sąjungos. Tai reiškia, kad Sąjungos lygmeniu bus vadovaujama tyrimams ir patraukimui atsakomybėn už nusikaltimus, kenkiančius jos pačios finansiniams interesams, kurių apsauga pagal SESV 310 straipsnio 6 dalį ir 325 straipsnį privalo rūpintis ir Sąjunga, ir valstybės narės, ir jie bus taip koordinuojami. Pagal subsidiarumo principą šis tikslas dėl savo masto ir padarinių gali būti pasiektas tik Sąjungos lygmeniu. Kaip nurodyta pirmiau, dabartinė padėtis, kai patraukti atsakomybėn už nusikaltimus Sąjungos finansiniams interesams priklauso tik valstybių narių institucijų kompetencijai, netenkina ir esant tokiai padėčiai nepakankamai pasiekiamas tikslas veiksmingai kovoti su poveikį Sąjungos biudžetui turinčiais nusikaltimais.

Pagal proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama tai, kas yra būtina šiam tikslui pasiekti. Visame siūlomame tekste pateiktomis galimybėmis mažiausiai kišamasi į valstybių narių teisinę tvarką ir institucinę struktūrą. Svarbiausi pasiūlymo aspektai, kaip antai tyrimo priemonėms taikomos teisės pasirinkimas, deleguotųjų prokurorų pareigybės, decentralizuotas Europos prokuratūros pobūdis ir teisminės kontrolės sistema sukurta siekiant neviršyti to, kas buvo būtina svarbiausiems pasiūlymo tikslams pasiekti.

Sąjungos kompetencija kovoti su sukčiavimu ir kitais jos finansiniams interesams kenkiančiais nusikaltimais vienareikšmiškai įtvirtinta Sutarties 86 ir 325 straipsniuose. Kadangi Sąjungos kompetencija nepapildo valstybių narių kompetencijos ir ją įgyvendinti tapo būtina siekiant veiksmingiau apsaugoti Sąjungos finansinius interesus, siūlomas teisės aktų rinkinys atitinka subsidiarumo reikalavimą.

3.3. Pasiūlymo paaiškinimas pagal skyrius

Pagrindiniai pasiūlymo tikslai:

- padėti stiprinti Sąjungos finansinių interesų apsaugą ir toliau plėtoti teisingumo erdvę, taip pat didinti ES įmonių ir piliečių pasitikėjimą ES institucijomis, kartu paisant visų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintų pagrindinių teisių;
- sukurti darnią Sąjungos finansiniams interesams kenkiančių nusikaltimų tyrimo ir patraukimo atsakomybėn už juos Europos sistemą;
- užtikrinti veiksmingesnį ir rezultatyvesnį Sąjungos finansiniams interesams kenkiančių nusikaltimų tyrimą ir patraukimą atsakomybėn už juos;
- vykdyti daugiau baudžiamųjų persekiojimų, kad būtų nuteista daugiau asmenų ir daugiau susigrąžinta nesąžiningai gautų Sąjungos lėšų;
- užtikrinti glaudų Europos ir nacionalinių kompetentingų institucijų bendradarbiavimą ir veiksmingus informacijos mainus;
- labiau atgrasyti nuo Sąjungos finansiniams interesams kenkiančių nusikaltimų darymo.

3.3.1. I skyrius. Dalykas ir sąvokų apibrėžtys

Šiame skyriuje aprašomas reglamento dalykas – Europos prokuratūros įsteigimas. Be to, jame apibrėžiamos kai kurios tekste vartojamos sąvokos, pvz., „Sąjungos finansiniai interesai“.

3.3.2. II skyrius. Bendrosios nuostatos

Šiame skyriuje reglamentuojamos svarbiausios Europos prokuratūros ypatybės, jos, kaip naujos Sąjungos tarnybos, kuriai suteiktos tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo funkcijos, statusas ir struktūra. Taip nustatomos konkrečios Europos prokuroro ir jo atstovų skyrimo ir atleidimo taisyklės. Be to, nustatomi pagrindiniai jos veiklos principai.

1 skirsnyje (Europos prokuratūros statusas, veiklos organizavimas ir struktūra) paaiškinama, kaip yra sudaryta Europos prokuratūra ir kokios funkcijos bus jai patikėtos. Jame numatyta, kad ji bus įsteigta kaip nauja Sąjungos įstaiga, turinti teisinį subjektiškumą, ir reglamentuojami jos santykiai su Eurojustu. Iš svarbiausių Europos prokuratūros ypatybių tekste nurodyti nepriklausomumas ir atskaitingumas, kurie turėtų užtikrinti Europos prokuratūros gebėjimą vykdyti savo funkcijas ir naudotis savo įgaliojimais taip, kad ji būtų atspari bet kokiai netinkamai įtakai. Šiame skirsnyje taip pat apibūdintos svarbiausios Europos prokuratūros struktūros ypatybės.

2 skirsnyje (Europos prokuratūros narių skyrimas ir atleidimas) numatytos Europos prokuroro, jo pavaduotojų ir darbuotojų skyrimui ir atleidimui taikytinos taisyklės. Europos prokuroro skyrimo procedūra sukurta taip, kad būtų užtikrintas jo nepriklausomumas ir atskaitingumas Sąjungos institucijoms, o vykdyti jo atleidimo procedūrą patikėta Europos Sąjungos Teisingumo Teismui. Europos deleguotiesiems prokurorams, kuriuos skirs ir atleis Europos prokuroras, taikoma procedūra užtikrinamas jų įtraukimas į nacionalines prokuratūrų sistemas.

3 skirsnyje (Pagrindiniai principai) aprašyti svarbiausi teisiniai principai, reglamentuosiantys Europos prokuratūros veiklą, įskaitant atitiktį Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijai, proporcingumą, reglamento įgyvendinimą taikant nacionalinę teisę, procesinį neutralumą, tyrimų teisėtumą ir spartumą, valstybių narių pareigą padėti Europos prokuratūrai atlikti tyrimus ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą.

4 skirsnyje (Europos prokuratūros kompetencija) patikslinti nusikaltimai, priklausantys dalykinei Europos prokuratūros kompetencijai. Šie nusikaltimai turės būti apibrėžiami pagal nacionalinę teisę, kuria įgyvendinama Sąjungos teisė (Direktyva 2013/xx/ES). Tekste skiriamos dvi nusikaltimų kategorijos: pirmoji savaime priklauso Europos prokuroro kompetencijai (12 straipsnis), o kompetenciją dėl antrosios kategorijos (13 straipsnis) reikia nustatyti esant tam tikram ryšiui su pirmosios kategorijos nusikaltimais. Šiame skirsnyje taip pat aprašoma, kaip Europos prokuroras įgyvendins savo kompetenciją šių nusikaltimų srityje.

3.3.3. *III skyrius. Tyrimams, baudžiamajam persekiojimui ir nagrinėjimui teisme taikomos proceso taisyklės*

Šiame skyriuje nurodytos svarbiausios Europos prokuratūros tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo ypatybės, įskaitant nuostatas dėl to, kaip nacionaliniai teismai turėtų juos kontroliuoti, kokius sprendimus Europos prokuratūra galėtų priimti tyrimui pasibaigus, kaip ji vykdytų savo baudžiamojo persekiojimo funkcijas ir kaip surinkti įrodymai būtų naudojami teismuose.

1 skirsnyje (Tyrimo atlikimas) numatytos bendros taisyklės, taikomos Europos prokuratūros atliekamiems tyrimams, įskaitant naudojamus informacijos šaltinius, kaip tyrimai pradedami ir atliekami ir kaip Europos prokuratūra gali gauti papildomą informaciją iš duomenų bazių ar jos prašymu surinktų duomenų.

2 skirsnyje (Informacijos tvarkymas) paaiškinama, kaip veikia bylų valdymo sistema.

3 skirsnyje (Tyrimo priemonės) nurodomos atskirų tyrimo priemonių, kurias galės taikyti Europos prokuratūra, rūšys ir sąlygos. Tekste kiekviena tokia priemonė išsamiai neregamentuota, tačiau reikalaujama taikyti nacionalinę teisę.

4 skirsnyje (Tyrimo nutraukimas ir baudžiamojo persekiojimo įgaliojimai) nurodomi įvairūs sprendimai, kuriuos tyrimo pabaigoje gali priimti Europos prokuratūra, įskaitant kaltinimų pareiškimą ir bylos nutraukimą.

5 skirsnyje (Įrodymų priimtumas) reglamentuojamas Europos prokuratūros surinktų ir teismuose pateiktų įrodymų priimtumas.

6 skirsnyje (Konfiskacija) reglamentuojamas disponavimas po Europos prokuratūros vykdyto baudžiamojo persekiojimo nacionalinių teismų konfiskuotu turtu.

3.3.4. *IV skyrius. Procesinės garantijos*

Šio skyriaus normose numatytos garantijos įtariamiesiems ir kitiems asmenims, dalyvaujantiems Europos prokuratūros byloje, kurios turės atitikti reikiamus standartus, visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją. Šiose normose nurodyti Sąjungos teisės aktai (direktyvos dėl įvairių procesinių teisių baudžiamojoje byloje), susiję su konkrečiomis teisėmis, tačiau savarankiškai apibrėžiamos ir kitos teisės, kurios Sąjungos teisės aktais dar neregamentuotos. Šiose taisyklėse numatyta papildoma apsauga, palyginti su nacionaline teise, kad įtariamieji ir kiti asmenys galėtų tiesiogiai pasinaudoti Sąjungos lygmeniu teikiama apsauga.

3.3.5. *V skyrius. Teismų kontrolė*

Sutarties 86 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas nustatytų procesinių priemonių, kurių, vykdydama savo funkcijas, ėmėsi Europos prokuratūra, teisminei kontrolei taikytinas taisykles. Ši galimybė atspindi specifinį Europos prokuratūros pobūdį, kuris yra kitoks nei visų kitų Sąjungos įstaigų ir agentūrų ir kuriam būtina taikyti specialias taisykles, susijusias su teismine kontrole.

Sutarties 86 straipsnio 2 dalyje reikalaujama, kad Europos prokuratūra kompetentinguose valstybių narių teismuose vykdytų prokuroro funkcijas. Be to, Europos prokuratūros tyrimo veiksmai glaudžiai susiję su galimu baudžiamuoju persekiojimu ir daugiausia sukurs pasekmes pagal valstybių narių teisinės sistemas. Daugeliu atvejų juos taip pat atliks nacionalinės teisėsaugos institucijos, veikdamos pagal Europos prokuratūros nurodymus, o kartais – gavusios ir nacionalinio teismo leidimą. Todėl Europos prokuratūra yra Sąjungos įstaiga, kurios veiksmai daugiausia bus reikšmingi nacionalinėse teisinėse sistemose. Vadinasi, Europos prokuratūros tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo veiksmų teisminės kontrolės požiūriu ją reikėtų laikyti nacionaline institucija. Taigi nacionaliniams teismams reikėtų patikėti visų Europos prokuratūros tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo veiksmų, kuriuos galima ginčyti, teisminę kontrolę, o Sąjungos teismai neturėtų būti tiesiogiai kompetentingi nagrinėti šiuos veiksmus pagal Sutarties 263, 265 ir 268 straipsnius, nes teisminės kontrolės požiūriu šių veiksmų nereikėtų laikyti Sąjungos tarnybos veiksmams.

Pagal Sutarties 267 straipsnį nacionaliniai teismai gali, o tam tikromis aplinkybėmis privalo, pateikti Teisingumo Teismui prejudicinius klausimus dėl Sąjungos teisės nuostatų išaiškinimo ar galiojimo, jeigu jos yra svarbios Europos prokuratūros tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo veiksmų teisminei kontrolei. Tarp šių klausimų gali būti šio reglamento išaiškinimo klausimai. Kadangi Europos prokuratūra teisminės kontrolės požiūriu bus laikoma nacionaline institucija, nacionaliniai teismai galės teikti Teisingumo Teismui klausimus tik dėl jos veiksmų išaiškinimo. Taigi prejudicinio sprendimo procedūra bus užtikrintas vienodas šio reglamento taikymas Sąjungoje, o Europos prokuratūros veiksmų galiojimą bus galima ginčyti nacionaliniuose teismuose pagal nacionalinę teisę.

3.3.6. *VI skyrius. Duomenų apsauga*

Šiame skyriuje numatytos duomenų apsaugos sistemos taikomos taisyklės, kuriomis konkrečiomis Europos prokuratūros aplinkybėmis sukonkretinami ir papildomi Sąjungos teisės aktai, taikomi ES įstaigų atliekamam asmens duomenų tvarkymui (visų pirma 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmens duomenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo). Viso asmens duomenų tvarkymo priežiūra Europos prokuratūrai vykdant veiklą patikėta Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui (EDAPP).

3.3.7. *VII skyrius. Finansinės ir personalo nuostatos*

Šio skyriaus normomis reglamentuojama, kaip Europos prokuratūra tvarkys savo biudžetą ir personalą. Jos grindžiamos taikytiniais Sąjungos teisės aktais, t. y. biudžeto klausimais – 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002, o personalui – Reglamentu Nr. 31 (EEB) su pakeitimais.

3.3.8. *VIII skyrius. Nuostatos dėl Europos prokuratūros santykių*

Šiame skyriuje reglamentuojami Europos prokuratūros santykiai su Sąjungos institucijomis ar kitomis įstaigomis, taip pat ne Sąjungos subjektais. Specialios taisyklės taikomos Europos

prokuratūros santykiams su Eurojustu, atsižvelgiant į operatyvinės veiklos, administravimo ir valdymo srityje juos siejančius ypatingus ryšius.

3.3.9. IX skyrius. Bendrosios nuostatos

Šiomis nuostatomis reglamentuojami instituciniai klausimai, kylantys steigiant bet kokią naują Sąjungos tarnybą ar agentūrą. Jie daugiausia paremti „Bendru požiūriu dėl decentralizuotų agentūrų“, tačiau jais atsižvelgiama į konkretų (teisminį) Europos prokuratūros pobūdį. Šio skyriaus nuostatos apima tokius klausimus kaip teisinė padėtis, veiklos sąlygos, kalbos sistema, skaidrumo reikalavimai, sukčiavimo prevencijos taisyklės, įslaptintos informacijos tvarkymas, administracinės užklausos ir atsakomybės taisyklės.

3.3.10. X skyrius. Baigiamosios nuostatos

Šios nuostatos skirtos reglamentui įgyvendinti ir jose numatyta priimti įgyvendinimo nuostatas, pereinamojo laikotarpio nuostatas, administracines taisykles, taip pat reglamentuojamas įsigaliojimas.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Siekta, kad sąnaudų požiūriu pasiūlymas ES biudžetui būtų efektyvus: Europos prokuratūros centrinei būstinei įsteigti bus panaudota esamų OLAF išteklių dalis, o pati būstinė naudosis Eurojusto administracine pagalba.

Bus patirta nedaug papildomų išlaidų, susijusių su Europos deleguotųjų prokurorų pareigomis – šie prokurorai dirbs valstybėse narėse ir bus sudedamoji Europos prokuratūros dalis. Dėl dvejopo – Sąjungos ir nacionalinių prokurorų – statuso jie gaus atlyginimą iš ES biudžeto ir jiems bus taikomi Tarnybos nuostatai.

Kadangi Europos prokuratūros steigimo etapas tikriausiai užtruks kelerius metus, darbuotojai bus laipsniškai perkelti iš OLAF į Europos prokuratūrą. OLAF steigimo plane ir biudžete bus atitinkamai sumažinta perkeltų darbuotojų ir lėšų šiems darbuotojams finansuoti. Europos prokuratūros darbas nusistovės pradėjus dirbti visiems darbuotojams. Visi darbuotojai – jų bus 235 – prokuratūroje dirbs 2023 m., iš jų 180 bus vidaus ir 55 – išorės darbuotojai. Skaičiuojama, kad 2023 m. esant tokiam darbuotojų skaičiui sąnaudos sudarys maždaug 35 mln. EUR.

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

dėl Europos prokuratūros įsteigimo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 86 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą,

pasikonsultavusi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) ir Sąjunga, ir valstybės narės turi pareigą apsaugoti Sąjungos finansinius interesus nuo nusikaltimų, dėl kurių kasmet patiriami dideli finansiniai nuostoliai. Vis dėlto šiuo metu atitinkamos nacionalinės institucijos nepakankamai tiria šiuos nusikaltimus ir vykdo baudžiamąjį persekiojimą dėl jų;
- (2) įsteigti Europos prokuratūrą laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės kontekste numatyta Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV);
- (3) Sutartyje aiškiai reikalaujama Europos prokuratūrą įsteigti Eurojusto pagrindu, o tai reiškia, kad šiuo reglamentu reikėtų nustatyti jų tarpusavio ryšius;
- (4) Sutartyje numatyta, kad Europos prokuratūra yra įgaliota kovoti su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiais nusikaltimais;
- (5) pagal subsidiarumo principą kova su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiais nusikaltimais dėl savo masto ir poveikio gali būti sėkmingesnė Sąjungos lygmeniu. Esant dabartinei padėčiai, kai baudžiamasis persekiojimas už nusikaltimus Sąjungos finansiniams interesams priklauso tik valstybių narių institucijų kompetencijai, šis tikslas nėra pakankamai pasiekiamas. Valstybės narės negali pasiekti šio reglamento tikslo įsteigti Europos prokuratūrą, nes nacionalinės prokuratūros nusikaltimų Sąjungos finansiniams interesams srityje yra susiskaldžiusios, todėl, atsižvelgiant į tai, kad Europos prokuratūra turėtų išimtinę kompetenciją vykdyti tokių nusikaltimų baudžiamąjį persekiojimą, jį galima geriau pasiekti Sąjungos lygmeniu, pagal Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje įtvirtintą subsidiarumo principą Sąjunga gali imtis priemonių;
- (6) pagal Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje įtvirtintą proporcingumo principą šis reglamentas neapima daugiau nei būtina šiems tikslams pasiekti ir užtikrina, kad jo poveikis valstybių narių teisinėms sistemoms ir institucinei struktūrai būtų kuo mažesnis;
- (7) Europos prokuratūra turėtų būti įgaliota tirti Sąjungos finansiniams interesams kenkiančius nusikaltimus, patraukti už juos atsakomybėn ir perduoti teismui nusikaltimų Sąjungos

finansiniams interesams vykdytojus. Tam reikalingi savarankiški tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo įgaliojimai, įskaitant galimybę atlikti tyrimus tarpvalstybinėse ar sudėtingose bylose;

- (8) Europos prokuratūros organizacinė struktūra taip pat turėtų leisti greitai ir rezultatyviai priimti sprendimus atliekant baudžiamuosius tyrimus ir vykdant baudžiamąjį persekiojimą, nepaisant to, ar jie būtų susiję su viena, ar su keliomis valstybėmis narėmis;
- (9) paprastai Europos prokuratūros tyrimus valstybėse narėse turėtų atlikti Europos deleguotieji prokurorai. Jeigu bylos apimtų kelias valstybes nares arba būtų ypač sudėtingos, siekiant rezultatyvaus tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo Europos prokuratūrai gali prireikti įgyvendinti savo įgaliojimus ir duodant nurodymus nacionalinėms teisės saugos institucijoms;
- (10) kadangi Europos prokuratūrai numatoma suteikti tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo įgaliojimus, reikėtų nustatyti institucines garantijas jos nepriklausomumui ir atskaitingumui Sąjungos institucijoms užtikrinti;
- (11) griežtas atskaitingumas papildo Europos prokuratūrai šiuo reglamentu suteikiamą nepriklausomumą ir įgaliojimus. Europos prokuroras yra visiškai atskaitingas už savo, kaip Europos prokuratūros vadovo, pareigų vykdymą ir yra bendrai instituciškai atskaitingas Sąjungos institucijoms už savo bendrą veiklą. Todėl bet kuri Sąjungos institucija gali kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą ir prašyti tam tikromis aplinkybėmis, įskaitant šiurkštaus nusižengimo atvejus, nušalinti Europos prokurorą nuo pareigų. Šis atskaitingumas turėtų derėti su griežta teisminės kontrolės tvarka, kad Europos prokuratūra tyrimo prievartos priemonės galėtų naudoti tik iš anksto gavusi teismo leidimą, o teismas, gavęs įrodymus, turėtų patikrinti, ar jie atitinka Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją;
- (12) kad būtų užtikrintas Europos prokuratūros veiksmų nuoseklumas, taigi ir lygiavertė Sąjungos finansinių interesų apsauga, Europos prokuratūros organizacinė struktūra turėtų būti tokia, kad būtų įmanoma pagal kompetenciją centralizuotai koordinuoti visus tyrimus ir baudžiamąjį persekiojimą ir jiems vadovauti. Todėl Europos prokurorui priimant sprendimus Europos prokuratūros struktūra turėtų būti centrinė;
- (13) kad kuo labiau padidintų rezultatyvumą ir sumažintų sąnaudas, Europos prokuratūra turėtų laikytis decentralizacijos principo, pagal kurį tyrimams atlikti ir baudžiamajam persekiojimui vykdyti ji turėtų iš esmės pasitelkti valstybėse narėse veikiančius Europos deleguotuosius prokurorus. Europos prokuratūra turėtų kliautis nacionalinėmis institucijomis, įskaitant policijos įstaigas, visų pirma vykdant prievartos priemones. Pagal lojalaus bendradarbiavimo principą visos nacionalinės institucijos ir atitinkamos Sąjungos įstaigos, įskaitant Europolą, Eurojustą ir OLAF, privalo aktyviai padėti Europos prokuratūrai atlikti tyrimus ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą ir kuo labiau su ja bendradarbiauti;
- (14) Europos prokuratūros operatyvinę veiklą pagal Europos prokuroro nurodymus ir jo vardu turėtų vykdyti Europos deleguotieji prokurorai arba valstybėse narėse esantis jų nacionalinis personalas. Europos prokuroras ir jo pavaduotojai turėtų turėti darbuotojus, reikalingus savo funkcijoms pagal šį reglamentą atlikti. Europos prokuratūrą reikėtų laikyti nedaloma;
- (15) Europos prokuroro skyrimo procedūra reikėtų užtikrinti jo nepriklausomumą, o jo legitimumas turėtų būti kildinamas iš Sąjungos institucijų. Europos prokuroro pavaduotojai turėtų būti skiriami ta pačia tvarka;
- (16) Europos deleguotųjų prokurorų skyrimo procedūra reikėtų užtikrinti, kad jie būtų sudedamoji Europos prokuratūros dalis ir veiklos bei funkcinio lygmeniu būtų įtraukti į nacionalines teisines sistemas ir baudžiamojo persekiojimo struktūras;

- (17) Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija yra bendras baudžiamosiose bylose įtariamų asmenų teisių apsaugos pagrindas ikiteisminėje ir teisminėje stadijoje. Europos prokuratūros veikla visada turėtų būti vykdoma visiškai laikantis šių teisių;
- (18) Europos prokuratūros tyrimai ir baudžiamasis persekiojimas turėtų būti vykdomi laikantis proporcingumo, nešališkumo ir sąžiningumo įtariamojo atžvilgiu principų. Tai apima pareigą ieškoti visų rūšių įrodymų (ir apkaltinamųjų, ir išteisinamųjų);
- (19) būtina nustatyti Europos prokuratūros veiklai taikytinas procedūros taisykles. Kadangi būtų neproporcinga įtvirtinti išsamias nuostatas dėl Europos prokuratūros tyrimų atlikimo ir baudžiamojo persekiojimo vykdymo, šiame reglamente reikėtų tiesiog išvardyti tyrimo priemonės, kurių Europos prokuratūrai gali prireikti, o kitus dalykus, visų pirma su šių priemonių vykdymu susijusias taisykles, palikti nacionalinei teisei;
- (20) siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir visišką Sąjungos finansiniams interesams kenkiančių nusikaltimų netoleravimą, Europos prokuratūros tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo veikla turėtų būti grindžiama privalomojo baudžiamojo persekiojimo principu, pagal kurį ji turėtų pradėti tyrimus ir, laikydamasi kitų sąlygų, patraukti atsakomybėn už kiekvieną jos kompetencijai priklausančią nusikaltimą;
- (21) į Europos prokuratūros dalykinės kompetencijos sritį turėtų patekti tik Sąjungos interesams kenkiantys baudžiamieji nusikaltimai. Norint ją išplėsti sunkiems nusikaltimams, turintiems tarpvalstybinį aspektą, reikėtų vienbalsio Europos Vadovų Tarybos sprendimo;
- (22) nusikaltimai Sąjungos finansiniams interesams dažnai yra glaudžiai susiję su kitais nusikaltimais. Proceso ekonomiškumo sumetimais ir siekiant išvengti galimo principo *ne bis in dem* pažeidimo, Europos prokuratūros kompetencija taip pat turėtų apimti nusikaltimus, kurie nacionalinėje teisėje nėra techniškai apibrėžti kaip Sąjungos interesams kenkiantys nusikaltimai, jeigu jų sudedamosios faktinės aplinkybės yra tapačios ir neatsiejamos nuo Sąjungos interesams kenkiančių nusikaltimų faktinių aplinkybių. Tokiais mišriais atvejais, kai vyrauja Sąjungos finansiniams interesams kenkiantis nusikaltimas, Europos prokuratūros kompetencija turėtų būti įgyvendinama pasikonsultavus su kompetentingomis atitinkamos valstybės narės institucijomis. Vyravimą reikėtų nustatyti remiantis tokiais kriterijais kaip finansinis nusikaltimų poveikis Sąjungai, nacionaliniams biudžetams, nukentėjusiųjų skaičius ar kitos aplinkybės, susijusios su nusikaltimo sunkumu, arba taikytinos sankcijos;
- (23) pirmenybė turėtų būti teikiama Europos prokuratūros kompetencijai, susijusiai su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiais nusikaltimais, o ne nacionaliniams reikalavimams dėl jurisdikcijos, kad ji galėtų užtikrinti nuoseklumą ir vadovavimą tyrimams bei baudžiamajam persekiojimui Sąjungos lygmeniu. Šių nusikaltimų atžvilgiu valstybių narių institucijos turėtų imtis veiksmų tik Europos prokuratūros prašymu, nebent būtų reikalingos skubios priemonės;
- (24) kadangi Europos prokuratūra turėtų perduoti kaltinamuosius nacionaliniams teismams, jos kompetencija turėtų būti apibrėžta atsižvelgiant į valstybių narių baudžiamąją teisę, pagal kurią kriminalizuojami Sąjungos finansiniams interesams kenkiantys veiksmai ar neveikimas ir nacionalinėse teisinėse sistemose įgyvendinant atitinkamus Sąjungos teisės aktus, visų pirma [*Direktyvą 2013/xx/ES*³], nustatomos taikytinos sankcijos;
- (25) Europos prokuratūra turėtų kuo plačiausiai įgyvendinti savo kompetenciją, kad jos tyrimai ir baudžiamasis persekiojimas galėtų apimti nusikaltimus, padarytus už valstybių narių teritorijos

³ 2012 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl baudžiamosios teisės priemonių kovai su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu pasiūlymas, COM(2012) 363 final.

ribų. Todėl jos kompetencijos įgyvendinimas turėtų būti suderintas su taisyklėmis pagal [Direktyvą 2013/xx/ES];

- (26) kadangi Europos prokuratūra turi išimtinę kompetenciją tirti Sąjungos finansiniams interesams kenkiančius nusikaltimus, valstybių narių teritorijoje jos atliekamiems tyrimams nuo to momento, kai apie įtariamą nusikaltimą pranešama Europos prokuratūrai, iki tol, kol ji nusprendžia, ar patraukti už jį baudžiamojon atsakomybėn, ar kitaip užbaigti bylą, turėtų padėti kompetentingos nacionalinės institucijos ir atitinkamos Sąjungos įstaigos, įskaitant Eurojustą, Europolą ir OLAF;
- (27) kad nacionalinės valstybių narių valdžios institucijos visiškai laikytųsi savo pareigos pranešti Europos prokuratūrai apie įtariamą jos kompetencijai priklausančią nusikaltimą, jos ir visos Sąjungos institucijos, įstaigos, tarnybos ir agentūros turėtų laikytis esamų pranešimo procedūrų ir įgyvendinti veiksmingus pirminio jiems praneštų įtarimų vertinimo mechanizmus. Sąjungos institucijos, įstaigos, tarnybos ir agentūros šiuo tikslu gali pasitelkti OLAF;
- (28) kad Europos prokuratūra veiksmingai tirtų Sąjungos finansiniams interesams kenkiančius nusikaltimus ir patrauktų už juos baudžiamojon atsakomybėn, labai svarbu, kad ji galėtų rinkti įrodymus visoje Sąjungoje taikydama išsamų priemonių rinkinį, kartu atsižvelgdama į proporcingumo principą ir būtinybę tam tikroms tyrimo priemonėms gauti teismo leidimą. Šios priemonės turėtų būti prieinamos nusikaltimų, priklausančių Europos prokuratūros kompetencijai, tyrimams atlikti ir baudžiamajam persekiojimui vykdyti. Jeigu taip nusprendžia Europos prokuratūra arba jos prašymu – kompetentinga teisminė institucija, jos turėtų būti vykdomos pagal nacionalinę teisę. Be to, Europos prokuratūra turėtų turėti prieigą prie visų reikiamų duomenų šaltinių, įskaitant viešuosius ir privačiuosius registrus;
- (29) taikant šiame reglamente numatytas tyrimo priemones reikėtų laikytis jame nustatytų sąlygų, įskaitant būtinybę kai kurioms tyrimo prievartos priemonėms gauti teismo leidimą. Kitoms tyrimo priemonėms teismo leidimo gali reikėti, jeigu to reikalaujama pagal valstybės narės, kurioje numatoma vykdyti priemonę, nacionalinę teisę. Europos prokuratūros nurodymui taikyti priemonę ir kompetentingai nacionalinei teisminei institucijai pagal šį reglamentą išduodant joms leidimą taikomi bendrieji proporcingumo ir būtinumo reikalavimai;
- (30) Sutarties 86 straipsnyje reikalaujama, kad Europos prokuratūra vykdytų kaltintojo funkcijas, apimančias sprendimų priėmimą dėl kaltinimų pareiškimo įtariamajam ir jurisdikcijos pasirinkimo. Europos prokuratūra turėtų priimti sprendimą, ar pareikšti kaltinimus įtariamajam, kad būtų vykdoma bendra baudžiamojo persekiojimo politika. Europos prokuratūra turėtų pasirinkti teismo proceso jurisdikciją remdamasi skaidriais kriterijais;
- (31) atsižvelgiant į privalomo baudžiamojo persekiojimo principą, Europos prokuratūros tyrimai paprastai turėtų baigtis patraukimu baudžiamojon atsakomybėn kompetentinguose nacionaliniuose teismuose tais atvejais, kai yra patikimų įrodymų ir nėra teisinių kliūčių baudžiamajam persekiojimui. Nesant tokių įrodymų ir jeigu nėra didelės tikimybės, kad būtini įrodymai gali būti pateikti teismui, bylą galima nutraukti. Be to, Europos prokuratūra turėtų galėti nutraukti bylą, jeigu pažeidimas yra mažareikšmis. Jeigu byla šiais pagrindais nenutraukiama, tačiau baudžiamasis persekiojimas nėra pagrįstas, Europos prokuratūra turėtų galėti siūlyti įtariamajam susitarti, jeigu tai atitiktų interesus tinkamai vykdyti teisingumą. Susitarimui ir skirtinų baudų apskaičiavimui taikytinos taisyklės turėtų būti sukonkretintos Europos prokuratūros administracinėse taisyklėse. Bylos užbaigimas šalių susitarimu pagal šį reglamentą neturėtų daryti poveikio kompetentingų institucijų administracinių priemonių taikymui, jeigu šios priemonės nesusijusios su sankcijomis, kurias būtų galima prilyginti baudžiamosioms sankcijoms;

- (32) bylą nagrinėjančiam teismui Europos prokuratūros pateikti įrodymai turėtų būti pripažįstami priimtinais, taigi turėtų būti daroma prielaida, kad jie atitinka visus reikiamus įrodymo reikalavimus, taikomus pagal bylą nagrinėjančio teismo vietos valstybės narės nacionalinę teisę, jeigu tik bylą nagrinėjantis teismas mano, kad jais nepažeidžiamas proceso sąžiningumas ir įtariamąją teisę į gynybą pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją. Bylą nagrinėjantis teismas negali atmesti Europos prokuratūros pateiktų įrodymų remdamasis tuo, kad pagal jam taikomą nacionalinę teisę skiriasi šios rūšies įrodymų rinkimui taikomos taisyklės ir reikalavimai;
- (33) šiame reglamente paisoma pagrindinių teisių ir laikomasi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje pripažintų principų. Jame visų pirma reikalaujama, kad Europos prokuratūra laikytųsi teisės į teisingą bylos nagrinėjimą, teisės į gynybą ir nekaltumo prezumpcijos, įtvirtintų Chartijos 47 ir 48 straipsniuose. Chartijos 50 straipsnyje, kuriame ginama teisė baudžiamajame procese nebūti teisiu ar baudžiamam du kartus už tą patį nusikaltimą (*ne bis in idem*), užtikrinama, kad dėl Europos prokuratūros pradėto baudžiamojo persekiojimo asmeniui nebūtų pakenkta dvigubai. Todėl Europos prokuratūros veikla turėtų būti vykdoma visiškai laikantis šių teisių, o reglamentas turėtų būti atitinkamai taikomas ir aiškinamas;
- (34) Sutarties 82 straipsnio 2 dalyje Sąjungai leidžiama nustatyti būtinąsias asmenų teisių baudžiamajame procese taisykles, siekiant užtikrinti, kad būtų paisoma teisės į gynybą ir proceso sąžiningumo. Nors Sąjunga jau turi reikšmingą *acquis*, kai kurios teisės pagal Sąjungos teisę dar nėra suderintos. Šių teisių atžvilgiu šiame reglamente reikėtų nustatyti taisykles, kurios būtų taikomos tik šiam reglamentui;
- (35) Europos prokuratūros veiklai turėtų būti taikoma teisė į gynybą, jau numatyta atitinkamuose Sąjungos teisės aktuose, pvz., 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2010/64/ES dėl teisės į vertimo žodžiu ir raštu paslaugas baudžiamajame procese⁴, 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2012/13/ES dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese⁵ ir [.... ... *Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/xx/ES dėl teisės turėti advokatą vykstant baudžiamajam procesui ir teisės susisiekti po sulaikymo*], įgyvendintuose nacionalinėje teisėje. Šiomis teisėmis turėtų naudotis bet kuris įtariamasis, dėl kurio Europos prokuratūra pradeda tyrimą;
- (36) Sutarties 86 straipsnio 3 dalyje Sąjungos teisės aktų leidėjui leidžiama nustatyti taisykles, taikytinas procesinių priemonių, kurių, vykdydama savo funkcijas, ėmėsi Europos prokuratūra, teisminei kontrolei. Ši teisės aktų leidėjui suteikta kompetencija atspindi specifinį Europos prokuratūros pobūdį, kuris yra kitoks nei visų kitų Sąjungos įstaigų ir agentūrų ir kuriam būtina taikyti specialias taisykles, susijusias su teismine kontrole;
- (37) Sutarties 86 straipsnio 2 dalyje reikalaujama, kad Europos prokuratūra kompetentinguose valstybių narių teismuose vykdytų kaltintojo funkcijas. Veiksmai, kurių Europos prokuratūra imasi atlikdama tyrimus, glaudžiai susiję su baudžiamuoju persekiojimu, kuris dėl šių veiksmų gali būti taikomas, ir sukuria pasekmes pagal valstybių narių teisinės sistemas. Daugumoje atvejų juos atliks nacionalinės teisės saugos institucijos, veikdamos pagal Europos prokuratūros nurodymus, kartais – gavusios nacionalinio teismo leidimą. Todėl Europos prokuratūros tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo veiksmų teisminės kontrolės tikslais Europos prokuratūrą reikėtų laikyti nacionaline institucija. Todėl nacionaliniams teismams reikėtų patikėti visų Europos prokuratūros tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo veiksmų teisminę kontrolę, o Europos

⁴ OL L 280, 2010 10 26, p. 1.

⁵ OL L 142, 2012 6 1, p. 1.

Sąjungos Teisingumo Teismas neturėtų būti tiesiogiai kompetentingas nagrinėti šių veiksmų pagal Sutarties 263, 265 ir 268 straipsnius, nes teisminės kontrolės požiūriu jų nereikėtų laikyti Sąjungos tarnybos veiksmams;

- (38) pagal Sutarties 267 straipsnį nacionaliniai teismai gali, o tam tikromis aplinkybėmis privalo, pateikti Teisingumo Teismui prejudicinius klausimus dėl Sąjungos teisės, įskaitant šį reglamentą, nuostatų išaiškinimo ar galiojimo, jeigu jos yra svarbios Europos prokuratūros tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo veiksmų teisminei kontrolei. Nacionaliniai teismai neturėtų galėti teikti Teisingumo Teismui klausimų dėl Europos prokuratūros veiksmų galiojimo, nes teisminės kontrolės požiūriu šių veiksmų nederėtų laikyti Sąjungos įstaigos veiksmams;
- (39) be to, reikėtų patikslinti, kad klausimus, susijusius su nacionalinės teisės nuostatų, kurios taikomos dėl šio reglamento, išaiškinimu turėtų nagrinėti tik nacionaliniai teismai. Todėl šie teismai negali teikti Teisingumo Teismui klausimų, susijusių su nacionaline teise, į kurią šiame reglamente daroma nuoroda;
- (40) kadangi Sutartyje nustatyta, jog Europos prokuratūrą numatoma sudaryti iš Eurojusto, šios įstaigos turėtų veiklos ir administracinio lygmeniu iš esmės funkcionuoti bendrai, bendradarbiauti ir viena kitą papildyti;
- (41) be to, Europos prokuratūra turėtų glaudžiai dirbti su kitomis Sąjungos įstaigomis ir agentūromis, kad jai būtų lengviau vykdyti šiame reglamente numatytas savo funkcijas, o prireikus ji taip pat turėtų nustatyti oficialią tvarką, taikomą išsamioms taisyklėms, susijusioms su informacijos mainais ir bendradarbiavimu. Bendradarbiavimas su Europolu ir OLAF turėtų būti ypač svarbus vengiant dubliavimo ir tam, kad Europos prokuratūra galėtų gauti atitinkamą jų turimą informaciją ir atlikdama konkrečius tyrimus remtis jų atlikta analize;
- (42) Europos prokuratūros atliekamam asmens duomenų tvarkymui taikomas 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo⁶. Tai susiję su asmens duomenų tvarkymu siekiant įgyvendinti Europos prokuratūros tikslus ir uždavinius, su darbuotojais susijusių asmens duomenų tvarkymu ir jos turimais administraciniais asmens duomenimis. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas turėtų stebėti Europos prokuratūros atliekamą asmens duomenų tvarkymą. Prireikus reikėtų patikslinti ir papildyti Reglamente (EB) Nr. 45/2001 nustatytus principus, susijusius su Europos prokuratūros atliekamu operatyvinių asmens duomenų tvarkymu. Jeigu Europos prokuratūra pagal tarptautinį susitarimą, sudarytą remiantis Sutarties 218 straipsniu, perduoda operatyvinius asmens duomenis trečiosios šalies institucijai, tarptautinei organizacijai ar Interpolui, taikant tinkamas asmenų privatumo, pagrindinių teisių ir laisvių apsaugos garantijas reikėtų užtikrinti šiame reglamente įtvirtintų duomenų apsaugos nuostatų laikymąsi;
- (43) *[Direktyva 2013/xx/ES dėl teisės turėti advokatą vykstant baudžiamajam procesui ir teisės susisiekti po sulaikymo]* taikoma valstybių narių kompetentingų institucijų atliekamam asmens duomenų tvarkymui nusikaltimų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar patraukimo baudžiamajon atsakomybėn už juos arba bausmių vykdymo tikslais;
- (44) Europos prokuratūros duomenų tvarkymo sistema turėtų būti grindžiama Eurojusto bylų valdymo sistema, tačiau jos laikinąsias darbo rinkmenas nuo tyrimo pradžios reikėtų laikyti bylos medžiaga;

⁶ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

- (45) Europos prokuratūros finansinė, biudžeto ir personalo sistema turėtų atitikti atitinkamus Sąjungos standartus, taikomus Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, EURATOMAS) Nr. 966/2012⁷ 208 straipsnyje nurodytoms įstaigoms, tačiau reikėtų tinkamai atsižvelgti į tai, kad Europos prokuratūros kompetencija atlikti tyrimus ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą Sąjungos lygmeniu neturi analogų. Europos prokuratūrai turėtų būti taikoma pareiga kasmet pateikti ataskaitą;
- (46) Europos prokuratūrai taip pat turėtų būti taikomos Sąjungos agentūroms galiojančios bendrosios skaidrumo taisyklės, tačiau tik jos administracinėms funkcijoms, kad nebūtų kaip nors pakenkta jos operatyvinio darbo konfidencialumo reikalavimui. Kartu, Europos ombudsmenui atliekant administracinius tyrimus, reikėtų paisyti Europos prokuratūros konfidencialumo reikalavimo;
- (47) pagal Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės, pridėto prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo, 3 straipsnį minėtos valstybės narės pranešė apie savo pageidavimą [ne] [dalyvauti] priimant ir taikant šį reglamentą;
- (48) pagal Protokolo (Nr. 22) dėl Danijos pozicijos, pridėto prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo, 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jai nėra privalomas jo taikymas, ji nėra šio reglamento įpareigota,
- (49) 2003 m. gruodžio 13 d. Briuselyje valstybių ar vyriausybių vadovų lygmeniu susitikę valstybių narių atstovai nustatė Europos prokuratūros būstinę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS IR SĄVOKŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu įsteigiama Europos prokuratūra ir nustatomos su jos veikimu susijusios taisyklės.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamos tokios sąvokos:

- a) „asmuo“ – bet kuris fizinis ar juridinis asmuo;
- b) „Sąjungos finansiniams interesams kenkiantys nusikaltimai“ – nusikaltimai, numatyti nacionalinėje teisėje įgyvendintoje Direktyvoje 2013/xx/ES;
- c) „Sąjungos finansiniai interesai“ – visos į Sąjungos biudžetą, pagal Sutartis įsteigtų institucijų, įstaigų, tarnybų ir agentūrų biudžetą ir jų valdomą bei kontroliuojamą biudžetą patenkančios, per tokį biudžetą įgytos arba į jį mokėtinos visos pajamos, išlaidos ir turtas;
- d) „administraciniai asmens duomenys“ – visi Europos prokuratūros tvarkomi asmens duomenys, išskyrus operatyvinius asmens duomenis;

⁷ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, EURATOMAS) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002, OL L 298, 2012 10 26, p. 1.

- e) „operatyviniai asmens duomenys“ – visi siekiant 37 straipsnyje nustatytų tikslų Europos prokuratūros tvarkomi asmens duomenys.

II SKYRIUS BENDROSIOS TAISYKLĖS

1 SKIRSNIS

EUROPOS PROKURATŪROS STATUSAS, VEIKLOS ORGANIZAVIMAS IR STRUKTŪRA

3 straipsnis

Isteigimas

1. Europos prokuratūra įsteigiama kaip decentralizuotos struktūros Sąjungos įstaiga.
2. Europos prokuratūra turi teisinį subjektiškumą.
3. Europos prokuratūra pagal 57 straipsnį bendradarbiauja su Eurojustu ir pasikliauja jo administracine parama.

4 straipsnis

Uždaviniai

1. Europos prokuratūros uždavinys – kovoti su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiais nusikaltimais.
2. Europos prokuratūra atsakinga už šio straipsnio 1 dalyje nurodytų nusikaltimų tyrimą, šių nusikaltimų vykdytojų ir jų bendrininkų patraukimą baudžiamojon atsakomybėn ir perdavimą teismui. Šiuo atžvilgiu Europos prokuratūra vadovauja tyrimams ir juos prižiūri, taip pat atlieka baudžiamojo persekiojimo veiksmus, įskaitant bylos nutraukimą.
3. Europos prokuratūra vykdo kaltintojo funkcijas kompetentinguose valstybių narių teismuose dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų nusikaltimų, įskaitant kaltinimo ir bet kokių skundų pateikimą iki galutinio bylos išnagrinėjimo.

5 straipsnis

Nepriklausomumas ir atskaitingumas

1. Europos prokuratūra yra nepriklausoma.
2. Europos prokuratūra, įskaitant Europos prokurorą, jo pavaduotojus ir personalą, Europos deleguotuosius prokurorus ir jų nacionalinį personalą, vykdydami savo pareigas, nesiekia gauti ir nepriima jokių jokio asmens, valstybės narės, Sąjungos institucijos, įstaigos, tarnybos ar agentūros nurodymų. Sąjungos institucijos, įstaigos, organizacijos arba agentūros ir valstybės narės gerbia Europos prokuratūros nepriklausomumą ir jai vykdant savo funkcijas nesiekia jos paveikti.
3. Europos prokuroras yra atskaitingas Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos Komisijai už bendrą Europos prokuratūros veiklą, visų pirma pagal 70 straipsnį teikia jiems metinę ataskaitą.

6 straipsnis

Europos prokuratūros struktūra ir veiklos organizavimas

1. Europos prokuratūrą sudaro Europos prokuroras, jo pavaduotojai, vykdyti šiame reglamente numatytas užduotis jiems padedantys darbuotojai, taip pat valstybėse narėse įsikūrę Europos deleguotieji prokurorai.
2. Europos prokuratūrai vadovauja Europos prokuroras, kuris vadovauja jos veiklai ir organizuoja jos darbą. Europos prokurorui padeda keturi pavaduotojai.
3. Pavaduotojai padeda Europos prokurorui vykdyti visas pareigas ir pavaduoja Europos prokurorą jam nesant arba jam negalint vykdyti savo pareigų remiantis taisyklėmis, priimtomis pagal 72 straipsnio d punktą. Vienas iš pavaduotojų atsako už biudžeto vykdymą.
4. Europos prokuratūros tyrimus ir baudžiamąjį persekiojimą Europos deleguotieji prokurorai vykdo vadovaujant ir prižiūrint Europos prokurorui. Jeigu manoma, kad tai yra būtina dėl tyrimo ar baudžiamojo persekiojimo, Europos prokuroras taip pat gali įgyvendinti savo įgaliojimus tiesiogiai pagal 18 straipsnio 5 dalį.
5. Kiekvienoje valstybėje narėje turi būti bent vienas Europos deleguotasis prokuroras, kuris yra sudedamoji Europos prokuratūros dalis. Europos deleguotieji prokurorai, atlikdami jiems pavestus tyrimus ir vykdydami baudžiamąjį persekiojimą, veikia vadovaujami tik Europos prokuroro ir laikosi tik jo nurodymų, gairių ir sprendimų. Veikdami pagal šiuo reglamentu jiems suteiktus įgaliojimus jie turi būti visiškai nepriklausomi nuo nacionalinių baudžiamojo persekiojimo įstaigų ir neturi būti joms įsipareigoję.
6. Europos deleguotieji prokurorai gali vykdyti savo funkcijas ir kaip nacionaliniai prokurorai. Jeigu jų užduotys tarpusavyje nesuderinamos, Europos deleguotieji prokurorai apie tai praneša Europos prokurorui, kuris, pasikonsultavęs su kompetentingomis nacionalinėmis baudžiamojo persekiojimo institucijomis, gali jiems nurodyti Europos prokuratūros atliekamų tyrimų ir vykdomo baudžiamojo persekiojimo interesais pirmenybę suteikti pagal šį reglamentą atsirandančioms savo funkcijoms. Tokiais atvejais Europos prokuroras nedelsdamas apie tai praneša kompetentingoms nacionalinėms baudžiamojo persekiojimo institucijoms.
7. Europos prokuroro, Europos deleguotųjų prokurorų, bet kurio Europos prokuratūros darbuotojo ar bet kurio jo vardu veikiančio asmens veiksmai, vykdomi atliekant savo pareigas, priskiriami Europos prokuratūrai. Europos prokuroras atstovauja Europos prokuratūrai Sąjungos institucijose, valstybėse narėse ir trečiųjų asmenų atžvilgiu.
8. Jeigu to reikia dėl tyrimo ar baudžiamojo persekiojimo, Europos prokuroras gali laikinai paskirstyti išteklius ir personalą Europos deleguotiesiems prokurorams.

7 straipsnis

Europos prokuratūros vidaus tvarkos taisyklės

1. Europos prokuratūros vidaus tvarkos taisyklės priimamos Europos prokuroro, keturių jo pavaduotojų ir penkių Europos deleguotųjų prokurorų, kuriuos Europos prokuroras pasirenka pagal griežtai lygiateisės rotacijos sistemą, kuria atsižvelgiama į demografinę ir geografinę visų valstybių narių įvairovę, sprendimu. Sprendimą priima visi nariai, kiekvienas iš jų turi po vieną balsą. Jeigu balsai pasiskirsto po lygiai, Europos prokuroro balsas yra lemiamas.
2. Vidaus tvarkos taisyklėmis reglamentuojamas Europos prokuratūros darbo organizavimas ir jose pateikiamos bendrosios bylų paskirstymo taisyklės.

2 SKIRSNIS

EUROPOS PROKURATŪROS NARIŲ SKYRIMAS IR ATLEIDIMAS

8 straipsnis

Europos prokuroro skyrimas ir atleidimas

1. Europos prokurorą Europos Parlamento sutikimu vienai aštuonerių metų kadencijai, kuri negali būti pratęsta, skiria Taryba. Taryba sprendimą priima paprasta balsų dauguma.
2. Europos prokuroras renkamas iš asmenų, kurių nepriklausomumas nekelia jokių abejonių ir kuris turi aukštomis teisėjo pareigoms eiti būtiną kvalifikaciją bei atitinkamą darbo baudžiamojo persekiojimo srityje patirtį.
3. Atranka grindžiama atviru kvietimu kandidatams, skelbiamu *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, po jo Komisija sudaro ir pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai atrinktų kandidatų sąrašą. Prieš pateikdama tokį sąrašą Komisija turi gauti darbo grupės, sudarytos iš septynių asmenų, pasirinktų iš buvusių Teisingumo Teismo narių, nacionalinių aukščiausiųjų teismų narių, nacionalinių prokuratūros tarnybų narių ir (arba) pripažintos kompetencijos teisininkų, kurių vieną pasiūlo Europos Parlamentas, taip pat Eurojusto pirmininko kaip stebėtojo, nuomonę.
4. Jeigu Europos prokuroras nebeatitinka savo pareigoms eiti keliamų sąlygų arba jeigu jis yra pripažintas kaltu dėl sunkaus nusižengimo, Europos Sąjungos Teisingumo Teismas Europos Parlamento, Tarybos arba Komisijos prašymu gali jį atleisti.

9 straipsnis

Europos prokuroro pavaduotojų skyrimas ir atleidimas

1. Europos prokuroro pavaduotojai skiriami pagal 8 straipsnio 1 dalyje išdėstytas taisykles.
2. Europos prokuroro pavaduotojai pasirenkami iš asmenų, kurių nepriklausomumas nekelia jokių abejonių ir kurie turi aukštomis teisėjo pareigoms eiti būtiną kvalifikaciją bei atitinkamą darbo baudžiamojo persekiojimo srityje patirtį.
3. Europos prokuroro pavaduotojų atranka grindžiama atviru kvietimu kandidatams, skelbiamu *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, po jo Europos Komisija sudaro ir, suderinusi su Europos prokuroru, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai atrinktų kandidatų sąrašą, atsižvelgdama į demografinę pusiausvyrą ir valstybių narių geografinę įvairovę.
4. Pavaduotojai gali būti atleidžiami Europos prokuroro iniciatyva pagal 8 straipsnio 4 dalyje išdėstytas taisykles.

10 straipsnis

Europos deleguotųjų prokurorų skyrimas ir atleidimas

1. Europos deleguotuosius prokurorus iš atitinkamos (-ų) valstybės (-ių) narės (-ių) pateikto bent trijų kandidatų, atitinkančių šio straipsnio 2 dalyje nurodytus reikalavimus, sąrašo skiria Europos prokuroras. Jie skiriami penkerių metų kadencijai, kuri gali būti pratęsta.
2. Europos deleguotieji prokurorai turi turėti aukštomis teisminėms pareigoms eiti būtiną kvalifikaciją ir atitinkamą darbo baudžiamojo persekiojimo srityje patirtį. Jų nepriklausomumas neturi kelti jokių abejonių. Valstybės narės Europos deleguotąjį prokurorą

skiria prokuroru pagal nacionalinę teisę, jeigu jo paskyrimo Europos deleguotuoju prokuroru metu jis dar neturėjo šio statuso.

3. Europos prokuroras gali atleisti deleguotuosius prokurorus iš pareigų, jeigu jie nebeatitinka šio straipsnio 2 dalies reikalavimų arba jų pareigų vykdymui taikomų kriterijų, arba jeigu jie pripažįstami kaltais dėl šiurkštaus nusižengimo. Nacionalinės institucijos negali atleisti Europos deleguotųjų prokurorų iš jų einamų nacionalinio prokuroro pareigų be Europos prokuroro sutikimo, jiems vykdant savo funkcijas Europos prokuratūros vardu.

3 SKIRSNIS

PAGRINDINIAI PRINCIPAI

11 straipsnis

Pagrindiniai Europos prokuratūros veiklos principai

1. Europos prokuratūra užtikrina, kad jos veikloje būtų paisoma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintų teisių.
2. Europos prokuratūra, vykdydama savo veiksmus, vadovaujasi 26 straipsnio 3 dalyje nurodytu proporcingumo principu.
3. Europos prokuratūros tyrimai ir baudžiamasis persekiojimas reglamentuojami šiuo reglamentu. Nacionalinė teisė taikoma tiek, kiek klausimas nereglamentuojamas šiuo reglamentu. Taikytina teisė – tyrimą atliekančios ar baudžiamąjį persekiojimą vykdančios valstybės narės teisė. Jeigu klausimas reglamentuojamas pagal nacionalinę teisę ir šiuo reglamentu, pirmenybė teikiama šiam reglamentui.
4. Europos prokuratūra turi išimtinę kompetenciją tirti ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą už nusikaltimus Sąjungos finansiniams interesams.
5. Europos prokuratūra tyrimus atlieka nešališkai ir siekia surinkti visus reikiamus įrodymus – tiek apkaltinamuosius, tiek išteisinamuosius.
6. Europos prokuratūra pradeda tyrimus be reikalo nedelsdama ir užtikrina, kad tyrimai būtų atliekami ir baudžiamasis persekiojimas būtų vykdomas sparčiai.
7. Valstybių narių kompetentingos institucijos, Europos prokuratūrai paprašius, aktyviai padeda jai atlikti tyrimus ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą, teikia pagalbą ir susilaiko nuo bet kokių veiksmų, politikos ar procedūros, dėl kurių šių tyrimų ar baudžiamojo persekiojimo eiga galėtų sulėtėti.

4 SKIRSNIS

EUROPOS PROKURATŪROS KOMPETENCIJA

12 straipsnis

Europos prokuratūros kompetencijai priklausantys nusikaltimai

Europos prokuratūra yra kompetentinga tirti nusikaltimus, kenkiančius Sąjungos finansiniams interesams, kaip tai numatyta Direktyvoje 2013/xx/ES ir įgyvendinta nacionalinėje teisėje.

13 straipsnis

Papildoma kompetencija

1. Jeigu 12 straipsnyje nurodyti nusikaltimai yra neatsiejami nuo kitų nei nurodytieji 12 straipsnyje nusikaltimų, o jų bendras tyrimas ir baudžiamasis persekiojimas atitinka gero teisingumo vykdymo interesus, Europos prokuratūra taip pat yra kompetentinga tirti ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą už tuos kitus nusikaltimus, jei 12 straipsnyje nurodytiems nusikaltimams teikiama pirmenybė, o kiti nusikaltimai grindžiami tapačiomis faktinėmis aplinkybėmis.

Jeigu šios sąlygos nėra įvykdomos, kitų nusikaltimų atžvilgiu kompetentinga valstybė narė yra kompetentinga ir 12 straipsnyje nurodytų nusikaltimų atžvilgiu.
2. Europos prokuratūra ir nacionalinės prokuratūros institucijos konsultuojasi tarpusavyje, kad nustatytų, kuri institucija pagal šio straipsnio 1 dalį turi kompetenciją. Jei taikytina, norint padėti nustatyti tokią kompetenciją, pagal 57 straipsnį veiklą galima susieti su Eurojustu.
3. Jeigu Europos prokuratūra ir nacionalinės prokuratūros institucijos nesutaria dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytos kompetencijos, sprendimą dėl papildomos kompetencijos priima nacionalinė teismo institucija, kompetentinga priimti sprendimą dėl baudžiamojo persekiojimo kompetencijos priskyrimo nacionaliniu lygmeniu.
4. Sprendimas dėl kompetencijos pagal šį straipsnį yra neskundžiamas.

14 straipsnis

Europos prokuratūros kompetencijos įgyvendinimas

Europos prokuratūra įgyvendina savo išimtinę kompetenciją tirti ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą už 12 ir 13 straipsniuose nurodytus nusikaltimus, jeigu visas nusikaltimas arba jo dalis padaryta:

- a) vienos arba kelių valstybių narių teritorijoje arba
- b) vieno iš valstybės narės piliečių, Sąjungos tarnautojų arba institucijų narių.

III SKYRIUS

TYRIMŲ, BAUDŽIAMOJO PERSEKIOJIMO IR NAGRINĖJIMO TEISME PROCESO TAISYKLĖS

1 SKIRSNIS

TYRIMŲ ATLIKIMAS

15 straipsnis

Tyrimo šaltiniai

1. Visos valstybių narių nacionalinės institucijos ir visos Sąjungos institucijos, įstaigos, tarnybos ir agentūros nedelsdamos praneša Europos prokuratūrai apie bet kokį elgesį, kuris gali sudaryti jos kompetencijai priklausančią nusikaltimą.
2. Jeigu Europos deleguotieji prokurorai sužino apie bet kokį elgesį, kuris gali sudaryti Europos prokuratūros kompetencijai priklausančią nusikaltimą, jie nedelsdami apie tai praneša Europos prokurorui.
3. Europos prokuratūra gali rinkti arba gauti informaciją iš bet kurio asmens apie elgesį, kuris gali sudaryti jos kompetencijai priklausančią nusikaltimą.

4. Europos prokuroras arba Europos deleguotieji prokurorai registruoja ir tikrina visą informaciją, į kurią atkreipiamas Europos prokuratūros dėmesys. Jeigu patikrinę informaciją jie nusprendžia nepradėti tyrimo, jie užbaigia bylą ir bylų valdymo sistemoje nurodo to priežastis. Jie apie tai praneša informaciją pateikusiai nacionalinei institucijai, Sąjungos institucijai, įstaigai, tarnybai ar agentūrai, o tam tikrais atvejais, kai prašo informaciją pateikę asmenys – ir jiems.

16 straipsnis

Tyrimų pradėjimas

1. Europos prokuroras arba jo vardu – Europos deleguotieji prokurorai pradeda tyrimą rašytiniu sprendimu, jeigu yra pagrįstų priežasčių manyti, kad yra daromas arba buvo padarytas Europos prokuratūros kompetencijai priklausantis nusikaltimas.
2. Jeigu tyrimą pradeda Europos prokuroras, jis paskiria bylą Europos deleguotajam prokurorui, nebent jis nori pats atlikti tyrimą pagal 18 straipsnio 5 dalyje nustatytus kriterijus. Jeigu tyrimą pradeda Europos deleguotasis prokuroras, jis apie tai nedelsdamas praneša Europos prokurorui. Gavęs tokį pranešimą, Europos prokuroras patikrina, ar jis arba kitas Europos deleguotasis prokuroras dar nėra pradėjęs tyrimo. Tyrimo efektyvumo sumetimais Europos prokuroras gali paskirti bylą kitam Europos deleguotajam prokurorui arba nuspręsti pats perimti bylą pagal 18 straipsnio 5 dalyje nurodytus kriterijus.

17 straipsnis

Skubios priemonės ir kreipimaisi

1. Jeigu dėl nusikaltimo, priklausančio Europos prokuroro kompetencijai, reikia imtis skubių veiksmų, nacionalinės institucijos imasi visų būtinų skubių priemonių, kad užtikrintų veiksmingą tyrimą ir baudžiamąjį persekiojimą. Nacionalinės institucijos paskui nedelsdamos perduoda bylą Europos prokuratūrai. Tokiu atveju Europos prokuratūra, jeigu įmanoma – per 48 valandas nuo savo tyrimo pradžios, patvirtina nacionalinių institucijų taikytas priemones, net jei jų imtasi ir jos įvykdytos pagal kitas taisykles nei išdėstytosios šiame reglamente.
2. Bet kurioje tyrimo stadijoje, jeigu byloje kyla abejonių dėl Europos prokuratūros kompetencijos, ji gali pasitarti su nacionalinėmis baudžiamojo persekiojimo institucijomis, kad nustatytų, kuri institucija yra kompetentinga. Kol nepriimtas sprendimas dėl kompetencijos, Europos prokuratūra imasi visų skubių priemonių, kurios yra būtinos veiksmingam bylos tyrimui ir baudžiamajam persekiojimui užtikrinti. Jeigu nustatoma nacionalinės institucijos kompetencija, nacionalinė institucija per 48 valandas nuo nacionalinio tyrimo pradžios patvirtina skubias priemones, kurių ėmėsi Europos prokuratūra.
3. Jeigu Europos prokuratūrai pradėjus tyrimą paaiškėja, kad tirtinas elgesys sudaro nusikaltimą, kuris nepriklauso jos kompetencijai, Europos prokuratūra nedelsdama perduoda bylą kompetentingoms nacionalinėms teisėsaugos ir teismo institucijoms.
4. Jeigu nacionalinėms institucijoms pradėjus tyrimą vėliau paaiškėja, kad elgesys sudaro Europos prokuratūros kompetencijai priklausančią nusikaltimą, nacionalinės institucijos nedelsdamos perduoda bylą Europos prokuratūrai. Tokiu atveju Europos prokuratūra, jeigu įmanoma – per 48 valandas nuo tyrimo pradžios, patvirtina priemones, kurių ėmėsi nacionalinės institucijos, net jeigu jų imtasi ir jos vykdytos pagal kitokias taisykles nei nustatytosios šiame reglamente.

Tyrimo atlikimas

1. Paskirtasis Europos deleguotasis prokuroras vadovauja tyrimui Europos prokuroro vardu ir pagal jo nurodymus. Paskirtasis Europos deleguotasis prokuroras gali pats imtis tyrimo priemonių arba pavesti tai daryti valstybės narės, kurioje jis yra įsikūręs, kompetentingoms teisėsaugos institucijoms. Šios institucijos turi laikytis Europos deleguotojo prokuroro nurodymų ir vykdyti jiems pavestas tyrimo priemones.
2. Jeigu tarpvalstybinėse bylose tyrimo priemonės reikia vykdyti kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje pradėtas tyrimas, jį pradėjęs Europos deleguotasis prokuroras arba Europos deleguotasis prokuroras, kuriam Europos prokuroras paskyrė bylą, veikia glaudžiai bendradarbiaudamas su Europos deleguotuoju prokuroru ten, kur reikia įvykdyti tyrimo priemonę. Europos deleguotasis prokuroras pats imasi tyrimo priemonių arba paveda jas įvykdyti kompetentingoms nacionalinėms institucijoms.
3. Tarpvalstybinėse bylose Europos prokuroras gali nurodyti vieną tyrimą atlikti keliems Europos deleguotiesiems prokurorams ir sudaryti jungtines grupes. Jis gali nurodyti bet kuriam Europos deleguotajam prokurorui rinkti atitinkamą informaciją arba jo vardu imtis konkrečių tyrimo priemonių.
4. Europos prokuroras stebi Europos deleguotųjų prokurorų atliekamus tyrimus ir užtikrina jų koordinavimą. Prireikus jis duoda jiems nurodymus.
5. Europos prokuroras gali iš naujo paskirti bylą kitam Europos deleguotajam prokurorui arba pats vadovauti tyrimui, jeigu pagal vieną ar kelis iš toliau nurodytų kriterijų paaiškėja, kad to reikia tyrimo arba baudžiamojo persekiojimo rezultatyvumo sumetimais:
 - a) nusikaltimo sunkumas;
 - b) konkrečios aplinkybės, susijusios su įtariamo nusikaltėlio padėtimi;
 - c) konkrečios aplinkybės, susijusios su tarpvalstybiniu tyrimo aspektu;
 - d) nacionalinių tyrimo institucijų neprieinamumas arba
 - e) atitinkamos valstybės narės kompetentingų institucijų prašymas.
6. Jeigu atlikti tyrimą imasi tiesiogiai Europos prokuroras, jis apie tai praneša valstybės narės, kurioje reikia vykdyti tyrimo priemones, Europos deleguotajam prokurorui. Įgyvendinant bet kokią Europos prokuroro vykdomą tyrimo priemonę turi būti palaikomas ryšys su valstybės narės teritorijos, su kuria ši priemonė yra susijusi, institucijomis. Prievartos priemonės vykdo kompetentingos nacionalinės institucijos.
7. Pagal Europos prokuratūros įgaliojimus atliekami tyrimai saugomi pagal taisykles, susijusias su profesine paslaptimi, laikantis taikytinų Sąjungos teisės aktų. Europos prokuratūros atliekamuose tyrimuose dalyvaujančios institucijos taip pat privalo laikytis taikytinoje nacionalinėje teisėje numatytų profesinės paslapties reikalavimų.

Privilegijų arba imunitetų atsisakymas

1. Jeigu asmenys, su kuriais susiję Europos prokuratūros atliekami tyrimai, yra saugomi pagal nacionalinę teisę teikiamų privilegijų ir imunitetų ir tokios privilegijos ar imunitetai kliudo atlikti konkretų tyrimą, Europos prokuratūra, laikydamosi toje nacionalinėje teisėje nustatytų procedūrų, pateikia motyvuotą rašytinį prašymą panaikinti tą privilegiją ar imunitetą.

2. Jeigu Europos prokuratūros atliekami tyrimai susiję su asmenimis, kuriems privilegijos ar imunitetai taikomi pagal Sąjungos teisę, visų pirma Protokolą dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų, ir tokia privilegija ar imunitetas kliudo atlikti konkretų tyrimą, Europos prokuratūra, laikydamosi Sąjungos teisėje nustatytų procedūrų, pateikia motyvuotą rašytinį prašymą panaikinti tą privilegiją ar imunitetą.

2 SKIRSNIS

INFORMACIJOS TVARKYMAS

20 straipsnis

Europos prokuratūros galimybė gauti informaciją

Nuo bylos užregistravimo momento Europos prokuratūra gali gauti visą reikalingą informaciją, saugomą nacionalinėse nusikaltimų tyrimo ir teisėsaugos duomenų bazėse, taip pat kituose atitinkamuose valdžios institucijų registruose, arba turėti prieigą prie šios informacijos per Europos deleguotuosius prokurorus.

21 straipsnis

Informacijos rinkimas

1. Jeigu to reikia tyrimams atlikti, Europos prokuratūra paprašiusi iš Eurojusto arba Europolo gauna visą reikiamą informaciją, susijusią su jos kompetencijai priklausančiu nusikaltimu, be to, ji gali prašyti Europolo teikti analitinę paramą konkrečiam Europos prokuratūros atliekamam tyrimui.
2. Sąjungos institucijos, įstaigos, tarnybos ir agentūros ir valstybių narių institucijos Europos prokuratūrai teikia būtiną pagalbą ir informaciją, šiai to paprašius.

22 straipsnis

Bylų valdymo sistema, rodyklė ir laikinosios darbo bylos

1. Europos prokuratūra sukuria bylų valdymo sistemą, kurią sudaro laikinosios darbo bylos ir rodyklė, kurioje pateikti priede nurodyti asmens duomenys ir ne asmens duomenys.
2. Bylų valdymo sistemos paskirtis:
 - a) padėti valdyti Europos prokuratūros atliekamus tyrimus ir vykdomą baudžiamąjį persekiojimą, visų pirma pateikiant kryžmines informacijos nuorodas;
 - b) padėti gauti informaciją apie atliekamus tyrimus ir vykdomą baudžiamąjį persekiojimą;
 - c) padėti kontroliuoti teisėtumą ir šio reglamento nuostatų, susijusių su asmens duomenų tvarkymu, laikymąsi.
3. Bylų valdymo sistema gali būti susieta su saugiu telekomunikacijų ryšiu, nurodytu Sprendimo 2008/976/TVR 9 straipsnyje⁸.
4. Rodyklėje pateikiamos nuorodos į laikinąsias darbo bylas, tvarkomas Europos prokuratūrai atliekant savo darbą, ir joje negali būti asmens duomenų, išskyrus nurodytuosius priedo 1 punkto a–i, k ir m papunkčiuose bei 2 punkte.

⁸ OL L 348, 2008 12 24, p. 130.

5. Vykdydama savo pareigas pagal šį reglamentą, Europos prokuratūra gali tvarkyti atskirų bylų, su kuriomis ji dirba, laikinojoje darbo byloje esančius duomenis. Europos prokuratūra leidžia 41 straipsnyje nurodytam duomenų apsaugos pareigūnui susipažinti su laikinąja darbo byla. Europos prokuratūra praneša duomenų apsaugos pareigūnui apie visus naujos laikinosios darbo bylos su asmens duomenimis atidarymo atvejus.
6. Su byla susijusių asmens duomenų tvarkymui Europos prokuratūra negali sudaryti jokių kitų automatizuotų duomenų rinkmenų, išskyrus bylų valdymo sistemą arba laikinąją darbo bylą.

23 straipsnis

Laikiniųjų darbo bylų ir rodyklės veikimas

1. Europos prokuratūra kiekvienai bylai, dėl kurios jai yra perduodama informacija, pradeda laikinąją darbo bylą, jeigu šis perdavimas atitinka šį reglamentą ar kitus taikytinus teisės aktus. Europos prokuratūra atsako už savo pradėtų laikiniųjų darbo bylų tvarkymą.
2. Europos prokuratūra, atsižvelgdama į kiekvieną konkretų atvejį, nusprendžia, ar palikti prieigą prie laikinosios darbo bylos ribotą, ar suteikti galimybę savo darbuotojams susipažinti su ja visa ar jos dalimis, kad prireikus šie darbuotojai galėtų vykdyti savo užduotis.
3. Europos prokuratūra priima sprendimą dėl to, kurią su laikinąja darbo byla susijusią informaciją įtraukti į rodyklę. Jeigu Europos prokuroras nenusprendžia kitaip, pagal 15 straipsnio 4 dalį užregistruota ir tikrintina informacija į rodyklę neįtraukiama.

24 straipsnis

Prieiga prie bylų valdymo sistemos

Europos deleguotieji prokurorai ir jų darbuotojai, jeigu yra prijungti prie bylų valdymo sistemos, gali susipažinti tik su:

- a) rodykle, nebent tokia prieiga aiškiai neleista;
- b) Europos prokuratūros pradėtomis laikinosiomis darbo bylomis, susijusiomis su jų valstybėje narėje atliekamais tyrimais ar vykdomu baudžiamuoju persekiojimu;
- c) Europos prokuratūros pradėtomis laikinosiomis darbo bylomis, susijusiomis su kitoje valstybėje narėje atliekamais tyrimais ar vykdomu baudžiamuoju persekiojimu, jeigu jie yra susiję su jų valstybėje narėje atliekamais tyrimais ar vykdomu baudžiamuoju persekiojimu.

3 SKYRIUS

TYRIMO PRIEMONĖS

25 straipsnis

Europos prokuratūros įgaliojimai atlikti tyrimą

1. Europos prokuratūros atliekamų tyrimų ir vykdomo baudžiamojo persekiojimo sumetimais Sąjungos valstybių narių teritorija laikoma viena teisine erdve, kurioje Europos prokuratūra gali įgyvendinti savo kompetenciją.
2. Jeigu Europos prokuratūra nusprendžia įgyvendinti savo kompetenciją dėl nusikaltimo, kurio dalį arba kurį visą vienas iš valstybės narės piliečių, Sąjungos tarnautojų ar institucijų narių padarė ne valstybių narių teritorijoje, ji turi prašyti pagalbos, kad taikant 59 straipsnyje numatytas priemones ir procedūras atitinkama trečioji šalis pradėtų bendradarbiauti su ja.

26 straipsnis
Tyrimo priemonės

1. Europos prokuratūra, įgyvendindama savo kompetenciją, yra įgaliota prašyti arba nurodyti imtis tokių tyrimo priemonių:
 - a) apieškoti bet kokias patalpas, žemę, transporto priemones, privatų būstą, drabužius ar kitą asmeninę nuosavybę arba kompiuterių sistemą;
 - b) pareikalauti, kad būtų pateiktas bet kuris atitinkamas daiktas ar dokumentas arba saugomi kompiuterių duomenys, įskaitant duomenų srautą ir banko sąskaitų duomenis (užšifruotus arba iššifruotus), originalia arba kuria nors kita nurodyta forma;
 - c) užplombuoti patalpas ir transporto priemones, išaldyti duomenis siekiant išsaugoti jų neliečiamumą, išvengti įrodymų praradimo ar sugadinimo arba užtikrinti konfiskavimo galimybę;
 - d) išaldyti nusikaltimo priemones ar pajamas, įskaitant turto išaldymą, jeigu tikimasi, kad bylą nagrinėsiantis teismas jas konfiskuos ir yra pagrindas manyti, kad savininkas, valdytojas ar turėtojas sieks sukliudyti įgyvendinti sprendimą dėl konfiskavimo;
 - e) perimti telekomunikacijas, įskaitant įtariamajam ir jo siunčiamus e. laiškus, per bet kurią telekomunikacijų ryšį, kuriuo naudojasi įtariamasis;
 - f) tikroju laiku stebėti telekomunikacijas, nurodžius iš karto perduoti telekomunikacijų srauto duomenis siekiant nustatyti įtariamojo buvimo vietą ir nustatyti asmenų, kurie su juo konkrečiu momentu palaikė ryšį, tapatybę;
 - g) stebėti finansinius sandorius, nurodžius finansų arba kredito įstaigai tikroju laiku pranešti Europos prokuratūrai apie visus sandorius, atliktus naudojant konkrečią įtariamojo turimą ar kontroliuojamą sąskaitą ar kitas sąskaitas, kurios, kaip pagrįstai manoma, yra naudojamos nusikaltimo sumetimais;
 - h) išaldyti būsimus finansinius sandorius, nurodžius jokiai finansų ar kredito įstaigai neatlikti jokio finansinio sandorio, susijusio su bet kuria konkrečia įtariamojo turima sąskaita arba sąskaitomis;
 - i) imtis sekimo priemonių ne viešosiose vietose, nurodžius taikyti paslėptą vaizdo ir garso stebėjimą ne viešosiose vietose, išskyrus slaptą vaizdo stebėjimą privačiame būste ir jo rezultatų įrašymą;
 - j) atlikti slaptus tyrimus, nurodžius pareigūnui veikti slapta arba prisidengus kito asmens tapatybę;
 - k) šaukti įtariamuosius ir liudytojus, esant pagrįstų priežasčių manyti, kad jie gali pateikti tyrimui naudingą informaciją;
 - l) imtis identifikavimo priemonių, nurodžius daryti asmenų nuotraukas, vaizdo įrašus ir fiksuoti asmens biometrines savybes;
 - m) paimti daiktus, kurie yra būtini kaip įrodymai;
 - n) patekti į patalpas ir paimti daiktų pavyzdžius;
 - o) tikrinti transporto priemones, jeigu yra pagrįstų priežasčių manyti, kad yra gabenami su tyrimu susiję daiktai;
 - p) imtis priemonių sekti ir kontroliuoti asmenis siekiant nustatyti asmens buvimo vietą;

- q) techninėmis priemonėmis atsekti ir sekti bet kurį objektą, įskaitant kontroliuojamą prekių tiekimą ir kontroliuojamus finansinius sandorius;
 - r) imtis tikslinio įtariamojo ir trečiųjų asmenų stebėjimo viešosiose vietose;
 - s) gauti prieigą prie nacionalinių arba Europos viešųjų registrų ir privačiųjų asmenų viešaisiais interesais tvarkomų registrų;
 - t) apklausti įtariamąjį ir liudytojus;
 - u) paskirti ekspertus *ex officio* arba įtariamojo prašymu, jeigu yra reikalingos specialiosios žinios.
2. Valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytos priemonės galėtų būti taikomos Europos prokuratūrai atliekant tyrimus ir vykdant baudžiamąjį persekiojimą. Šioms priemonėms taikomos šiame straipsnyje ir nacionalinėje teisėje nurodytos sąlygos. Europos prokuratūra gali prašyti arba įpareigoti taikyti kitas tyrimo priemones nei nurodytosios šio straipsnio 1 dalyje tik jeigu jos yra prieinamos pagal valstybės narės, kurioje priemonė turi būti vykdoma, nacionalinę teisę.
 3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų atskirų tyrimo priemonių neįpareigojama imtis nesant pagrįstų priežasčių ir jeigu tą patį tikslą galima pasiekti ne tokiomis intervencinėmis priemonėmis.
 4. Valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalies a–j punktuose nurodytoms tyrimo priemonėms būtų išduotas valstybės narės, kurioje jas numatoma vykdyti, kompetentingos teisminės institucijos leidimas.
 5. Šio straipsnio 1 dalies k–u punktuose nurodytoms tyrimo priemonėms turi būti išduodamas teismo leidimas, jeigu jo reikalaujama pagal valstybės narės, kurioje tyrimo priemonę numatoma vykdyti, nacionalinę teisę.
 6. Jeigu yra įvykdomos šiame straipsnyje nurodytos ir pagal nacionalinę teisę, pagal kurią yra išduodamas leidimas taikyti prašomą priemonę, taikytinos sąlygos, leidimas išduodamas per 48 valandas rašytiniu ir motyvuotu kompetentingos teisminės institucijos sprendimu.
 7. Europos prokuratūra gali prašyti kompetentingos teisminės institucijos pagal nacionalinę teisę suimti arba iki teismo sulaikyti įtariamąjį.

4 SKIRSNIS

TYRIMO PABAIGA IR BAUDŽIAMOJO PERSEKIOJIMO ĮGALIOJIMAI

27 straipsnis

Baudžiamasis persekiojimas nacionaliniuose teismuose

1. Europos prokuroras ir Europos deleguotieji prokurorai baudžiamajo persekiojimo ir bylos perdavimo teismui srityje turi tokius pat įgaliojimus, kaip ir nacionaliniai prokurorai, visų pirma tai taikoma įgaliojimams daryti teisme pareiškimus, dalyvauti renkant įrodymus ir įgyvendinti prieinamas teisių gynimo priemones.
2. Kai kompetentingas Europos deleguotasis prokuroras mano, kad tyrimas baigtas, jis bylos santrauką kartu su kaltinamojo akto projektu ir įrodymų sąrašu perduoda Europos prokurorui patikrinti. Jeigu Europos prokuroras pagal 28 straipsnį nenurodo bylos nutraukti, jis paveda Europos deleguotajam prokurorui perduoti bylą kompetentingam nacionaliniam teismui kartu su kaltinamuoju aktu arba grąžinti bylą papildomam tyrimui. Europos prokuroras gali ir pats perduoti bylą kompetentingam nacionaliniam teismui.

3. Kompetentingam nacionaliniam teismui pateiktoje kaltinamajame akte surašomi visi įrodymai, kuriuos numatoma pateikti teisme.
4. Europos prokuroras, glaudžiai konsultuodamasis su teismui bylą perduodančiu Europos deleguotoju prokuroru ir atsižvelgdamas į tinkamą teisingumo vykdymą, pasirenka teismo nagrinėjimo jurisdikciją ir nustato kompetentingą nacionalinį teismą taikydamas tokius kriterijus:
 - a) nusikaltimo arba daugumos nusikaltimų, jeigu padaryti keli nusikaltimai, padarymo vietą;
 - b) kaltinamojo įprastinę gyvenamąją vietą;
 - c) įrodymų buvimo vietą;
 - d) tiesioginių nukentėjusiųjų įprastinę gyvenamąją vietą.
5. Jeigu to reikia išieškojimo, administracinio įgyvendinimo ar stebėjimo tikslais, Europos prokuroras apie kaltinamąjį aktą praneša kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, suinteresuotiesiems asmenims ir atitinkamoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir agentūroms.

28 straipsnis

Bylos nutraukimas

1. Europos prokuroras nutraukia bylą, jeigu baudžiamasis persekiojimas tapo neįmanomas dėl kurios nors iš toliau nurodytų priežasčių:
 - a) įtariamojo mirties;
 - b) tiriamas elgesys nesudaro nusikaltimo;
 - c) įtariamajam suteikiama amnestija arba imunitetas;
 - d) pasibaigia nacionalinėje teisėje nustatytas patraukimo baudžiamojon atsakomybėn senaties terminas;
 - e) įtariamasis Sąjungoje jau yra galutinai išteisintas arba nuteistas už tas pačias faktines aplinkybes arba byla išnagrinėta pagal 29 straipsnį.
2. Europos prokuroras gali nutraukti bylą dėl bet kurios iš toliau nurodytų priežasčių:
 - a) nusikaltimas pagal nacionalinį įstatymą, kuriuo įgyvendinama *Direktyva 2013/XX/ES dėl baudžiamosios teisės priemonių kovai su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu*, yra mažareikšmis;
 - b) trūksta reikiamų įrodymų.
3. Europos prokuratūra gali savo nutrauktas bylas perduoti OLAF arba kompetentingoms nacionalinėms administracinėms arba teisminėms institucijoms iš naujo nagrinėti, kitokioms administracinėms priemonėms ar stebėjimui taikyti.
4. Jeigu tyrimas pradėtas remiantis nukentėjusiojo pateikta informacija, Europos prokuratūra apie tai praneša nukentėjusiajam.

29 straipsnis

Šalių susitarimas

1. Jeigu byla nenutraukiama ir to reikėtų tinkamo teisingumo vykdymo sumetimais, Europos prokuratūra, atlyginus žalą, gali siūlyti įtariamajam sumokėti vienkartinę baudą, kurią sumokėjus byla būtų nutraukta (šalių susitarimu). Jeigu įtariamasis sutinka, jis sumoka Sąjungai vienkartinę baudą.
2. Europos prokuratūra prižiūri su šalių susitarimu susijusio finansinio mokėjimo surinkimą.
3. Jeigu šalių susitarimas sudaromas ir įtariamasis sumoka baudą, Europos prokuroras galutinai nutraukia bylą ir oficialiai praneša apie tai kompetentingoms nacionalinėms teisėsaugos bei teisminėms institucijoms ir atitinkamoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir agentūroms.
4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytas sprendimas nutraukti bylą teismui neskundžiamas.

5 SKIRSNIS

ĮRODYMŲ PRIIMTINUMAS

30 straipsnis

Įrodymų priimtinumas

1. Jeigu bylą pirmąja instancija nagrinėjantis teismas mano, kad priėmus Europos prokuratūros teismui pateiktus įrodymus nebūtų neigiamai paveiktas proceso teisingumas arba Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 ir 48 straipsnyje įtvirtinta teisė į gynybą, jie priimami teisme be jokio patvirtinimo ar panašaus teisinio proceso, net jeigu teismo vietos valstybės narės nacionalinėje teisėje numatytos kitokios tokių įrodymų rinkimo arba pateikimo taisyklės.
2. Priėmus įrodymus nėra daromas poveikis nacionalinių teismų kompetencijai laisvai vertinti teismui Europos prokuratūros pateiktus įrodymus.

6 SKIRSNIS

KONFISKAVIMAS

31 straipsnis

Disponavimas konfiskuotu turtu

Jeigu Europos prokuratūros prašymu kompetentingas nacionalinis teismas galutiniu sprendimu nutarė konfiskuoti bet koki turtą, susijusį su Europos prokuratūros kompetencijai priklausančiu nusikaltimu, arba iš jo gautas pajamas, piniginę tokio turto arba pajamų vertę pervedama į Sąjungos biudžetą, kiek tai yra būtina Sąjungai padarytai žalai kompensuoti.

IV SKYRIUS

PROCESINĖS GARANTIJOS

32 straipsnis

Įtariamųjų, kaltinamųjų ir kitų dalyvaujančiųjų asmenų teisių aprėptis

1. Europos prokuratūros veikla vykdoma visiškai laikantis įtariamųjų teisių, įtvirtintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, įskaitant teisę į teisingą bylos nagrinėjimą ir teisę į gynybą.
2. Bet kuris Europos prokuratūros byloje dalyvaujantis įtariamasis ir kaltinamasis turi turėti bent tokias toliau nurodytas procesines teises, numatytas Sąjungos teisės aktuose ir nacionalinėje valstybės narės teisėje:

- (a) teisę į vertimą raštu ir žodžiu, kaip numatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2010/64/ES;
 - (b) teisę į informaciją ir galimybę susipažinti su bylos medžiaga, kaip numatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2012/13/ES;
 - (c) teisę turėti advokatą, teisę bendrauti su trečiaisiais asmenimis bei kad jiems būtų pranešta apie suėmimą, kaip numatyta [2013 m. xxxxx xx d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2013/xx/ES xx xxxx 2013 dėl teisės turėti advokatą vykstant baudžiamajam procesui ir teisės susisiekti po sulaikymo];
 - (d) teisę neduoti parodymų ir teisę į nekaltumo prezumpciją;
 - (e) teisę į teisinę pagalbą;
 - (f) teisę teikti įrodymus, skirti ekspertus ir išklausti liudytojus.
3. Įtariamieji ir kaltinamieji šio straipsnio 2 dalyje nurodytas teises įgyja nuo to tada, kai yra įtariamai padarę nusikaltimą. Kompetentingam nacionaliniam teismui pripažinus kaltinamąjį aktą, įtariamojo ir kaltinamojo procesinės teisės grindžiamos atitinkamoje byloje taikomu nacionaliniu režimu.
 4. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytos teisės taip pat taikomos bet kuriam kitam asmeniui nei įtariamasis ar kaltinamasis, išklausomam Europos prokuratūros, jeigu per apklausą ar posėdį jis tampa įtiriamas padaręs nusikaltimą.
 5. Nepažeidžiant šiame skyriuje numatytų teisių, įtariamieji ir kaltinamieji, taip pat kiti Europos prokuratūros byloje dalyvaujantys asmenys turi visas jiems pagal taikytiną nacionalinę teisę prieinamas procesines teises.

33 straipsnis

Teisė neduoti parodymų ir teisė į nekaltumo prezumpciją

1. Europos prokuratūros byloje dalyvaujantis įtariamasis ir kaltinamasis pagal nacionalinę teisę turi teisę neduoti parodymų per apklausą dėl nusikaltimo, kurio padarymu jis yra įtiriamas, ir jam turi būti pranešta, kad jis neprivalo duoti parodymų prieš save.
2. Įtariamasis ir kaltinamasis laikomi nekaltais, kol pagal nacionalinę teisę jų kaltė neįrodyta.

34 straipsnis

Teisė į teisinę pagalbą

Bet kuris asmuo, įtiriamas ar kaltinamas padaręs nusikaltimą, priklausantį Europos prokuratūros kompetencijai, pagal nacionalinę teisę turi teisę į nemokamą ar iš dalies mokamą nacionalinių institucijų teisinę pagalbą, jeigu neturi pakankamai lėšų už ją sumokėti.

35 straipsnis

Su įrodymais susijusios teisės

1. Įtariamasis ir kaltinamasis pagal nacionalinę teisę turi teisę pateikti Europos prokuratūrai įrodymus.
2. Įtariamasis ir kaltinamasis pagal nacionalinę teisę turi teisę prašyti Europos prokuratūros rinkti visus tyrimui svarbius įrodymus, įskaitant ekspertų paskyrimą ir liudytojų apklausą.

V SKYRIUS

TEISMINĖ KONTROLĖ

36 straipsnis

Teisminė kontrolė

1. Taikydama procesines priemones savo funkcijoms atlikti, Europos prokuratūra teisminės kontrolės tikslais laikoma nacionaline institucija.
2. Jeigu dėl šio reglamento yra taikomos nacionalinės teisės nuostatos, tokios nuostatos pagal Sutarties 267 straipsnį nelaikomos Sąjungos teisės nuostatomis.

VI SKYRIUS

DUOMENŲ APSAUGA

37 straipsnis

Asmens duomenų tvarkymas

1. Europos prokuratūra pagal šį reglamentą gali automatinėmis priemonėmis arba susistemintose rankinėse rinkmenose tvarkyti tik priedo 1 punkte nurodytus asmens duomenis, susijusius su asmenimis, kurie pagal atitinkamų valstybių narių nacionalinės teisės aktus įtariamai padarę arba dalyvavę darant Europos prokuratūros kompetencijai priklausančią nusikalstamą veiką arba kurie yra nuteisti už tokios veikos padarymą, tokiais tikslais:
 - nusikaltimų tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo, vykdomo pagal šį reglamentą;
 - informacijos mainams su kompetentingomis valstybių narių institucijomis ir kitomis Sąjungos įstaigomis pagal šį reglamentą;
 - bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis pagal šį reglamentą.
2. Europos prokuratūra gali tvarkyti tik priedo 2 punkte išvardytus asmens duomenis, susijusius su asmenimis, kurie pagal atitinkamų valstybių narių nacionalinės teisės aktus yra laikomi atliekamo nusikaltimo tyrimo arba vykdomo baudžiamojo persekiojimo dėl vienos arba kelių Europos prokuratūros kompetencijai priklausančių nusikaltimų rūšių liudytojais ar nukentėjusiais arba nėra sulaukę 18 metų. Tokie asmens duomenys gali būti tvarkomi tik tuo atveju, jei tai griežtai būtina šio straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais.
3. Išimtiniais atvejais Europos prokuratūra ribotą laiką, neviršijantį laikotarpio, reikalingo užbaigti bylai, su kuria yra susiję asmens duomenys, taip pat gali tvarkyti kitus nei nurodytieji šio straipsnio 1 ir 2 dalyse su nusikaltimo aplinkybėmis susijusius asmens duomenis, jeigu jie turi tiesioginę reikšmę Europos prokuratūros atliekamiems tyrimams ir yra jų dalis ir jeigu juos tvarkyti yra griežtai būtina šio straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais, su sąlyga, kad šie konkretūs duomenys tvarkomi pagal šį reglamentą. 41 straipsnyje nurodytas duomenų apsaugos pareigūnas nedelsiant informuojamas apie šios dalies taikymą.
4. Automatinėmis arba kitomis priemonėmis tvarkomus asmens duomenis, atskleidžiančius rasinę arba etninę kilmę, politines pažiūras, religinius arba filosofinius įsitikinimus, narystę profesinėse sąjungose ir duomenis apie sveikatą arba lytinį gyvenimą Europos prokuratūra gali tvarkyti tik jeigu šie duomenys yra griežtai būtini jos tyrimams atlikti ir jeigu jais papildomi kiti jau tvarkomi asmens duomenys. Duomenų apsaugos pareigūnas nedelsiant informuojamas apie šios dalies taikymą. Tokie duomenys negali būti tvarkomi 22 straipsnio 4 dalyje

nurodytoje rodyklėje. Kai tokie kiti duomenys yra susiję su šio straipsnio 2 dalyje nurodytais liudytojais arba nukentėjusiais, sprendimą juos tvarkyti priima Europos prokuroras.

5. Vykdydama savo veiklą, Europos prokuratūra asmens duomenis tvarko laikydamasi Reglamento (EB) Nr. 45/2001. Šiuo reglamentu Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 patikslinamas ir papildomas, kiek tai yra susiję su operatyviniais asmens duomenimis.

38 straipsnis

Asmens duomenų saugojimo terminai

1. Europos prokuratūros tvarkomi asmens duomenys negali būti saugomi ilgiau nei iki pirmosios taikytinos dienos iš toliau nurodytų:
 - a) dienos, kurią baudžiamasis persekiojimas yra negalimas pagal visų su tyrimu ir baudžiamuoju persekiojimu susijusių valstybių narių senaties terminą reglamentuojančius įstatymus;
 - b) dienos, kai asmuo buvo išteisintas, o teismo sprendimas tapo galutinis;
 - c) praėjus trejiems metams nuo dienos, kurią paskutinės su tyrimu ar baudžiamuoju persekiojimu susijusios valstybės narės teismo sprendimas tapo galutinis;
 - d) dienos, kurią Europos prokuratūra nustatė, kad jai nebebūtina tęsti tyrimo ar baudžiamojo persekiojimo.
2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų saugojimo terminų laikymasis nuolat tikrinamas taikant atitinkamą automatizuotą tvarkymą. Nepaisant to, poreikis saugoti duomenis tikrinamas kas trejus metus po duomenų įvedimo. Jei su priede nurodytais asmenimis susiję duomenys saugomi ilgiau nei penkerius metus, Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas atitinkamai informuojamas apie tai.
3. Pasibaigus vienam iš 1 dalyje nurodytų saugojimo terminų, Europos prokuratūra persvarsto poreikį saugoti duomenis ilgiau, kad ji galėtų vykdyti savo uždavinius, ir, taikydama išimtį, Europos prokuratūra gali nuspręsti saugoti šiuos duomenis iki kitos patikros. Tolesnio duomenų saugojimo priežastys turi būti pagrįstos ir užregistruotos. Jeigu sprendimas dėl tolesnio asmens duomenų saugojimo nepriimamas, šie duomenys po trejų metų automatiškai ištrinami.
4. Jei pagal šio straipsnio 3 dalį duomenys saugomi ilgiau nei nurodyta 1 dalyje, poreikio saugoti šiuos duomenis patikrą kas trejus metus atlieka Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas.
5. Jeigu byloje yra neautomatizuotų arba nesusistemintų duomenų, pasibaigus paskutinio bylos automatizuotų duomenų objekto saugojimo terminui visi byloje esantys dokumentai ir jų kopijos sunaikinamos.

39 straipsnis

Įrašų registravimas ir dokumentavimas

1. Duomenų tvarkymo teisėtumo kontrolės, vidaus stebėsenos ir duomenų vientisumo bei saugumo užtikrinimo tikslais Europos prokuratūra registruoja įrašus apie operatyviniais tikslais naudojamų asmens duomenų rinkimą, keitimą, prieigą, atskleidimą, sujungimą ar ištrynimą. Tokie įrašai arba dokumentai ištrinami po 18 mėnesių, išskyrus atvejus, kai duomenys toliau reikalingi nuolatinei kontrolei vykdyti.

2. Pagal 1 dalį padaryti įrašai ar parengti dokumentai paprašius pateikiami Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui. Šią informaciją Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas naudoja tik siekdamas užtikrinti duomenų apsaugos kontrolę, tinkamą duomenų tvarkymą ir duomenų vientisumą ir saugumą.

40 straipsnis

Sankcionuota prieiga prie asmens duomenų

Prieiga prie asmens duomenų, kuriuos Europos prokuratūra tvarko vykdydama savo operatyvines užduotis, pagal šiame reglamente nustatytus apribojimus suteikiama tik Europos prokurorui, Europos deleguotiesiems prokurorams ir įgaliotiesiems jų darbuotojams, kad jie vykdytų savo užduotis.

41 straipsnis

Duomenų apsaugos pareigūnas

1. Vadovaudamasis Reglamento (EB) Nr. 45/2001 24 straipsniu, Europos prokuroras skiria duomenų apsaugos pareigūną.
2. Laikydamasis Reglamento (EB) Nr. 45/2001 24 straipsnyje nustatytų pareigų, duomenų apsaugos pareigūnas:
 - a) užtikrina, kad būtų saugomi įrašai apie asmens duomenų perdavimą;
 - b) bendradarbiauja su Europos prokuratūros darbuotojais, atsakingais už duomenų tvarkymo procedūras, mokymą ir konsultavimą duomenų tvarkymo klausimais;
 - c) rengia metinę ataskaitą ir teikia ją Europos prokurorui bei Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui.
3. Eidamas savo pareigas, duomenų apsaugos pareigūnas gali susipažinti su visais Europos prokuratūros tvarkomais duomenimis ir patekti į visas Europos prokuratūros patalpas.
4. Europos prokuratūros darbuotojai, padedantys duomenų apsaugos pareigūnui vykdyti savo pareigas, gali susipažinti su visais Europos prokuratūros tvarkomais duomenimis ir patekti į jos patalpas, kiek tai yra būtina jų uždaviniams vykdyti.
5. Jeigu duomenų apsaugos pareigūnas mano, kad nesilaikoma Reglamento (EB) Nr. 45/2001 arba šio reglamento nuostatų, susijusių su asmens duomenų tvarkymu, jis apie tai informuoja Europos prokurorą ir pareikalauja per nustatytą terminą pašalinti pažeidimą. Europos prokurorui per nustatytą terminą duomenų tvarkymo pažeidimo nepašalinus, duomenų apsaugos pareigūnas perduoda šį klausimą Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui.
6. Europos prokuroras priima Reglamento (EB) Nr. 45/2001 24 straipsnio 8 dalyje nurodytas įgyvendinimo taisykles.

42 straipsnis

Teisės susipažinti su duomenimis įgyvendinimo būdai

1. Bet kuris duomenų subjektas gali įgyvendinti teisę susipažinti su asmens duomenimis pagal Reglamentą (EB) Nr. 45/2001 ir visų pirma jo 13 straipsnį.
2. Jeigu galimybė susipažinti su duomenimis pagal Reglamento (EB) Nr. 45/2001 20 straipsnio 1 dalį ribojama, Europos prokuratūra pagal minėto reglamento 20 straipsnio 3 dalį atitinkamai raštu informuoja duomenų subjektą. Informacijos apie pagrindines apribojimo taikymo priežastis galima neatskleisti, jeigu pateikus tokią informaciją apribojimas netektų savo

poveikio. Duomenų subjektas informuojamas bent apie tai, kad Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas atliko visas būtinas patikras.

3. Europos prokuratūra dokumentais užfiksuoja, kuo remiantis atsisakyta atskleisti pagrindines šio straipsnio 2 dalyje nurodyto apribojimo priežastis.
4. Pagal Reglamento (EB) Nr. 45/2001 46 ir 47 straipsnius Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas, tikrindamas Europos prokuratūros atliekamo duomenų tvarkymo teisėtumą, duomenų subjektą informuoja bent apie tai, kad Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas atliko visas būtinas patikras.

43 straipsnis

Teisė ištaisyti, ištrinti duomenis ir riboti jų tvarkymą

1. Jeigu pagal Reglamento (EB) Nr. 45/2001 14, 15 arba 16 straipsnį Europos prokuratūros tvarkomus asmens duomenis reikia ištaisyti, ištrinti arba jeigu jų tvarkymas turi būti ribojamas, Europos prokuratūra ištaiso, ištrina tokius duomenis arba riboja jų tvarkymą.
2. Reglamento (EB) Nr. 45/2001 14, 15 arba 16 straipsnyje nurodytais atvejais visiems tokių duomenų gavėjams pagal Reglamento (EB) Nr. 45/2001 17 straipsnį nedelsiant apie tai pranešama. Gavėjai, vadovaudamiesi jiems taikomomis taisyklėmis, tuomet savo sistemose ištaiso, ištrina šiuos duomenis arba riboja jų tvarkymą.
3. Be reikalo nedelsdama ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo prašymo gavimo Europos prokuratūra duomenų subjektą raštu informuoja, kad jo duomenys ištaisyti, ištrinti arba jų tvarkymas apribotas.
4. Europos prokuratūra raštu informuoja duomenų subjektą apie atsisakymą ištaisyti, ištrinti duomenis arba apriboti jų tvarkymą ir apie galimybę pateikti skundą Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui ir ginti savo teises teisme.

44 straipsnis

Atsakomybė už duomenų apsaugą

1. Europos prokuratūra tvarko asmens duomenis taip, kad būtų galima nustatyti duomenis pateikusių instituciją arba šaltinį, iš kurio buvo gauti asmens duomenys.
2. Atsakomybė už Reglamento (EB) Nr. 45/2001 ir šio reglamento laikymąsi tenka Europos prokurorui. Atsakomybė už Europos prokuratūrai pateiktų asmens duomenų perdavimo teisėtumą tenka asmens duomenų teikėjui, o Europos prokuratūrai – už valstybėms narėms, Sąjungos įstaigoms ir trečiosioms šalims ar organizacijoms pateiktus asmens duomenis.
3. Atsižvelgiant į kitas šio reglamento nuostatas, Europos prokuratūra atsako už visus savo tvarkomus duomenis.

45 straipsnis

Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno ir nacionalinių duomenų apsaugos institucijų bendradarbiavimas

1. Iškilus konkrečioms klausimams, kuriuos sprendžiant turi dalyvauti valstybės narės, Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas veikia glaudžiai bendradarbiaudamas su nacionalinėmis duomenų apsaugos priežiūros srityje kompetentingomis institucijomis, ypač jeigu Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas arba nacionalinė duomenų apsaugos priežiūros srityje kompetentinga institucija nustato didelių skirtumų tarp valstybių narių

praktikos, galimą neteisėtą duomenų perdavimą naudojant Europos prokuratūros ryšių palaikymo kanalus arba vienai ar kelioms nacionalinėms priežiūros institucijoms pateikus klausimų dėl šio reglamento įgyvendinimo ir aiškinimo.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas ir nacionalinės duomenų apsaugos priežiūros srityje kompetentingos institucijos, neviršydami savo atitinkamos kompetencijos, prireikus gali keisti atitinkama informacija, padėti viena kitai atlikti auditą ir patikras, nagrinėti šio reglamento aiškinimo ar taikymo sunkumus, tirti nepriklausomos priežiūros vykdymo ar duomenų subjektų teisių įgyvendinimo problemas, rengti suderintus bendro problemų sprendimo pasiūlymus ir didinti informuotumą apie duomenų apsaugos teises.
3. Prireikus nacionalinės priežiūros institucijos ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas, siekdami šiame straipsnyje nurodytų tikslų, rengia posėdžius. Tokių posėdžių išlaidas apmoka ir juos organizuoja Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas. Darbo tvarkos taisyklės priimamos pirmame posėdyje. Prireikus bendru sutarimu nustatomi kiti darbo metodai.

46 straipsnis

Teisė pateikti skundą Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui

1. Jeigu duomenų subjekto pagal Reglamento (EB) Nr. 45/2001 32 straipsnio 2 dalį pateiktas skundas yra susijęs su 43 straipsnyje nurodytu sprendimu, Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas konsultuojasi su duomenis pateikusios arba tiesiogiai susijusios valstybės narės nacionalinėmis priežiūros įstaigomis arba kompetentinga teismine įstaiga. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno sprendimas, kuriuo gali būti atsisakoma suteikti kokią nors informaciją, priimamas glaudžiai bendradarbiaujant su nacionaline priežiūros įstaiga arba kompetentinga teismo įstaiga.
2. Jeigu skundas susijęs su Sąjungos įstaigų, trečiųjų šalių ar organizacijų arba privačių asmenų Europos prokuratūrai pateiktų duomenų tvarkymu, Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas užtikrina, kad Europos prokuratūra būtų atlikusi visas būtinas patikras.

47 straipsnis

Atsakomybė už nesankcionuotą arba neteisingą duomenų tvarkymą

1. Europos prokuratūra pagal Sutarties 340 straipsnį atsako už bet kokią žalą asmeniui dėl nesankcionuoto arba neteisingo duomenų tvarkymo.
2. Skundus dėl Europos prokuratūros, susijusius su šio straipsnio 1 dalyje nurodyta atsakomybe, pagal Sutarties 268 straipsnį nagrinėja Teisingumo Teismas.

VII SKYRIUS

FINANSINĖS IR PERSONALO NUOSTATOS

1 SKIRSNIS

FINANSINĖS NUOSTATOS

48 straipsnis

Finansiniai dalyviai

1. Europos prokuroras atsako už sprendimų finansų ir biudžeto klausimais priėmimą.
2. Pagal 6 straipsnio 3 dalį Europos prokuroro paskirtas pavaduotojas atsako už Europos prokuratūros biudžeto vykdymą kaip įgaliojimus suteikiantis pareigūnas.

49 straipsnis

Biudžetas

1. Visų Europos prokuratūros pajamų ir išlaidų sąmata rengiama kiekvienais finansiniais metais, kurie sutampa su kalendoriniais metais, ir pateikiama Europos prokuratūros biudžete.
2. Europos prokuratūros biudžeto pajamos ir išlaidos turi būti subalansuotos.
3. Neatmetant kitų išteklių galimybės, Europos prokuratūros pajamas sudaro:
 - a) į Europos Sąjungos bendrąjį biudžetą įtrauktas Sąjungos įnašas;
 - b) rinkliavos už leidinius ir visas Europos prokuratūros teikiamas paslaugas.
4. Europos prokuratūros išlaidas sudaro darbuotojų darbo užmokestis, administracinės ir infrastruktūros išlaidos bei veiklos išlaidos.
5. Jeigu Europos deleguotieji prokurorai veikia vykdydami Europos prokuratūros uždavinius, atitinkamos su šia veikla susijusios išlaidos laikomos veiklos išlaidomis.

50 straipsnis

Biudžeto sudarymas

1. 48 straipsnyje nurodytas Europos prokuroro pavaduotojas kasmet parengia preliminarų Europos prokuratūros kitų finansinių metų pajamų ir išlaidų sąmatos projektą. Remdamasis šiuo projektu, Europos prokuroras sudaro preliminarų kitų finansinių metų Europos prokuratūros pajamų ir išlaidų projektą.
2. Preliminarus Europos prokuratūros pajamų ir išlaidų sąmatos projektas kiekvienais metais ne vėliau kaip iki kitų metų sausio 31 d. išsiunčiamas Europos Komisijai. Iki kovo 31 d. Europos prokuroras išsiunčia Komisijai galutinį sąmatos projektą, kuriame taip pat pateikiamas etatų plano projektas.
3. Sąmatą kartu su Sąjungos bendrojo biudžeto projektu Komisija išsiunčia Europos Parlamentui ir Tarybai (biudžeto valdymo institucijai).
4. Remdamasi šia sąmata, Komisija į Sąjungos bendrojo biudžeto projektą, kurį pagal Sutarties 313 ir 314 straipsnius pateikia biudžeto valdymo institucijai, įtraukia sąmatas, reikalingas etatų planui, ir įnašo, kuris bus mokamas iš bendrojo biudžeto, sumą.
5. Biudžeto valdymo institucija patvirtina asignavimus Europos prokuratūrai skirtam įnašui.

6. Biudžeto valdymo institucija tvirtina Europos prokuratūros etatų planą.
7. Europos prokuroras tvirtina Europos prokuratūros biudžetą. Jis tampa galutinis galutinai priėmus Sąjungos bendrąjį biudžetą. Prireikus jis atitinkamai patikslinamas.
8. Apie visus statybos projektus, kurie gali turėti didelį poveikį biudžetui, Europos prokuratūra pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 203 straipsnį kuo anksčiau informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą.
9. Išskyrus Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 203 straipsnyje nurodytus nenugalimos jėgos atvejus, Europos Parlamentas ir Taryba sprendimą dėl statybos projekto priima per keturias savaites nuo tada, kai abi institucijos projektą gavo. Laikoma, kad pasibaigus šiam keturių savaičių laikotarpiui statybos projektas buvo patvirtintas, jei Europos Parlamentas arba Taryba per tą laikotarpį nepriima sprendimo, kuriuo prieštaraujama pasiūlymui. Jei Europos Parlamentas arba Taryba per keturių savaičių laikotarpį išreiškia tinkamai pagrįstą susirūpinimą, tas laikotarpis vieną kartą pratęsiamas dviem savaitėmis. Jei Europos Parlamentas arba Taryba priima sprendimą, kuriuo prieštaraujama statybos projektui, Europos prokuratūra atsiima savo pasiūlymą ir gali teikti naują pasiūlymą.
10. Europos prokuratūra, iš anksto gavusi biudžeto valdymo institucijos patvirtinimą ir vadovaudamasi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 203 straipsniu, gali imti paskolą nekilnojamajam turtui biudžeto lėšomis įsigyti.

51 straipsnis

Biudžeto vykdymas

1. 48 straipsnyje nurodytas Europos prokuroro pavaduotojas veikia kaip Europos prokuratūros leidimus suteikiantis pareigūnas ir vykdo Europos prokuratūros biudžetą savo atsakomybe ir neviršydamas biudžete nustatytą apribojimą.
2. 48 straipsnyje nurodytas Europos prokuroro pavaduotojas kasmet siunčia biudžeto valdymo institucijai visą informaciją, turinčią reikšmės vertinimo procedūrų išvadoms.

52 straipsnis

Finansinių ataskaitų teikimas ir biudžeto įvykdymo patvirtinimas

1. Eurojusto apskaitos pareigūnas vykdant Europos prokuratūros biudžetą yra ir Europos prokuratūros apskaitos pareigūnas. Turi būti numatytos būtinos priemonės interesų konfliktui išvengti.
2. Pasibaigus kiekvieniems finansiniams metams, Europos prokuratūros apskaitos pareigūnas iki kovo 1 d. išsiunčia preliminarines finansines ataskaitas Komisijos apskaitos pareigūnui ir Audito Rūmams.
3. Europos prokuratūra biudžeto ir finansų valdymo ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai ir Audito Rūmams išsiunčia pasibaigus kiekvieniems finansiniams metams, iki kovo 31 d..
4. Pasibaigus kiekvieniems finansiniams metams, Komisijos apskaitos pareigūnas iki kovo 31 d. Europos prokuratūros preliminarines finansines ataskaitas, konsoliduotas su Komisijos finansinėmis ataskaitomis, išsiunčia Audito Rūmams.
5. Pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 148 straipsnio 1 dalį Audito Rūmai ne vėliau kaip iki kitų metų birželio 1 d. pateikia savo pastabas dėl Europos prokuratūros preliminarinių finansinių ataskaitų.

6. Pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 148 straipsnį gavęs Audito Rūmų pastabas dėl Europos prokuratūros preliminarinių finansinių ataskaitų, Europos prokuratūros apskaitos pareigūnas, prisiimdamas atsakomybę, parengia galutinės Europos prokuratūros finansines ataskaitas.
7. Europos prokuratūros apskaitos pareigūnas iki kiekvienų finansinių metų liepos 1 d. galutinės ataskaitas išsiunčia Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir Audito Rūmams.
8. Galutinės Europos prokuratūros finansinės ataskaitos iki kitų metų lapkričio 15 d. paskelbiamos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
9. 48 straipsnyje nurodytas Europos prokuroro pavaduotojas ne vėliau kaip iki kitų metų rugsėjo 30 d. išsiunčia Audito Rūmams atsakymą į jų pastabas. Europos prokuratūros atsakymai kartu siunčiami ir Komisijai.
10. 48 straipsnyje nurodytas Europos prokuroro pavaduotojas, paprašytas Europos Parlamento, pateikia jam visą informaciją, kurios reikia sklandžiam atitinkamų finansinių metų biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūros taikymui užtikrinti pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 165 straipsnio 3 dalį.
11. Atsižvelgdamas į Tarybos rekomendaciją, Europos Parlamentas kvalifikuota balsų dauguma iki N + 2 metų gegužės 15 d. patvirtina, kad 48 straipsnyje nurodytas Europos prokuroro pavaduotojas įvykdė N metų biudžetą.

53 straipsnis

Finansinės taisyklės

Europos prokuratūrai taikytinas finansinės taisyklės, pasikonsultavęs su Komisija, pagal [2002 m. gruodžio 23 d. Reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 2343/2002 dėl finansinio pagrindų reglamento, skirtą įstaigoms, minėtoms Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų biudžetui taikomo finansinio reglamento 185 straipsnyje] tvirtina Europos prokuroras. Jomis negali būti nukrypstama nuo [*Reglamento Nr. 2343/2002*], išskyrus atvejus, kai to konkrečiai reikia Europos prokuratūros veiklai ir yra gautas išankstinis Komisijos sutikimas.

2 SKIRSNIS

PERSONALO NUOSTATOS

54 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Europos prokurorui, jo pavaduotojams ir Europos prokuratūros personalui taikomi Europos Sąjungos tarnybos nuostatai⁹ ir kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygos bei Europos Sąjungos institucijų susitarimu priimtos šių Tarnybos nuostatų ir kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygų įgyvendinimo taisyklės.
2. Europos prokuroras Europos prokuratūros darbuotojų atžvilgiu įgyvendina Tarnybos nuostatais ir kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygomis paskyrimų tarnybai suteiktus įgaliojimus sudaryti darbo sutartis.

⁹ 1961 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas Nr. 31 (EEB), Nr. 11 (EAEB), kuriuo nustatomi Europos ekonominės bendrijos ir Europos atominės energetikos bendrijos pareigūnų tarnybos nuostatai ir kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygos (OL P 045, 1962 6 14, p. 1385) su pakeitimais, visų pirma padarytais 1968 m. vasario 29 d. Tarybos reglamentu Nr. 259/68 (OL L 56, 1968 3 4, p. 1) su paskesniais pastarojo reglamento pakeitimais.

3. Europos prokuroras pagal Tarnybos nuostatų 110 straipsnį tvirtina atitinkamas Tarnybos nuostatų ir kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygų įgyvendinimo taisykles. Europos prokuroras kaip programavimo dokumento dalį taip pat tvirtina personalo išteklių planą.
4. Europos prokuratūrai ir jos darbuotojams taikomas Protokolas dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų.
5. Pagal kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų 5, 123 ir 124 straipsnius Europos deleguotieji prokurorai yra specialieji patarėjai. Kompetentingos nacionalinės institucijos padeda Europos deleguotiesiems prokurorams vykdyti funkcijas pagal šį reglamentą ir susilaiko nuo visų veiksmų ar politikos, galinčios neigiamai paveikti jų karjerą ir statusą nacionalinėje baudžiamojo persekiojimo sistemoje. Visų pirma kompetentingos nacionalinės institucijos suteikia Europos deleguotiesiems prokurorams išteklius ir įrangą, būtiną jų funkcijoms pagal šį reglamentą vykdyti, ir užtikrina, kad jie būtų visiškai integruoti į jų nacionalines baudžiamojo persekiojimo tarnybas.

55 straipsnis

Komandiruotieji nacionaliniai ekspertai ir kiti darbuotojai

1. Europos prokuratūra gali naudotis komandiruotųjų nacionalinių ekspertų ir kitų jos neįdarbintų asmenų paslaugomis. Komandiruotieji nacionaliniai ekspertai, vykdydami užduotis, susijusias su Europos prokuratūros funkcijomis, paklūsta Europos prokurorui.
2. Europos prokuroras priima sprendimą, kuriuo nustatomos nacionalinių ekspertų komandiravimo į Europos prokuratūrą taisyklės ir prireikus – papildomos įgyvendinimo nuostatos.

VIII SKYRIUS

NUOSTATOS DĖL EUROPOS PROKURATŪROS SANTYKIŲ SU PARTNERIAIS

1 SKIRSNIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

56 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Jei tai reikalinga Europos prokuratūros uždaviniams vykdyti, ji gali užmegzti ir palaikyti bendradarbiavimo santykius su Sąjungos įstaigomis ir agentūromis, atsižvelgdama į jų tikslus, trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis, tarptautinėmis organizacijomis ir Tarptautine kriminalinės policijos organizacija (Interpolu).
2. Jeigu tai reikalinga Europos prokuratūros uždaviniams vykdyti, ji pagal 61 straipsnį gali su šio straipsnio 1 dalyje nurodytais subjektais tiesiogiai keistis visa informacija, išskyrus asmens duomenis.
3. Jeigu tai reikalinga Europos prokuratūros uždaviniams vykdyti, ji pagal Reglamento (EB) Nr. 45/2001 4 straipsnį ir laikydamosi 3 skirsnio nuostatų gali gauti ir tvarkyti asmens duomenis, kuriuos jai pateikė šio straipsnio 1 dalyje nurodyti subjektai.
4. Europos prokuratūra, laikydamosi šio reglamento, gali perduoti asmens duomenis trečiosioms šalims, tarptautinėms organizacijoms ir Interpolui tik jeigu tai yra būtina tam, kad būtų

užkirstas kelias nusikaltimams, patenkantiems į Europos prokuratūros kompetenciją, ir kovai su jais.

5. Valstybės narės, Sąjungos įstaigos ar agentūros, trečiosios šalys ir tarptautinės organizacijos arba Interpolas negali tretiesiems asmenims toliau perduoti iš Europos prokuratūros gautų asmens duomenų, išskyrus atvejus, kai Europos prokuratūra, atsižvelgdama į konkrečios bylos aplinkybes, yra davusi aiškų sutikimą toliau perduoti asmens duomenis konkrečiu tikslu, suderinamu su pradiniu duomenų perdavimo tikslu.

2 SKIRSNIS

SANTYKIAI SU PARTNERIAIS

57 straipsnis

Santykiai su Eurojustu

1. Europos prokuratūra užmezga ir palaiko ypatingus santykius su Eurojustu, grindžiamus glaudžiu bendradarbiavimu ir tarpusavio operatyvinių administracinių ir valdymo ryšių plėtojimu, kaip nurodyta toliau.
2. Operatyviniais klausimais Europos prokuratūra gali susieti Eurojustą su savo veikla, susijusia su tarpvalstybinėmis arba sudėtingomis bylomis:
 - a) dalydamasi informacija, įskaitant asmens duomenis, apie savo tyrimus, visų pirma jeigu ji atskleidžia dalykus, kurie gali nepatekti į Europos prokuratūros dalykinę arba teritorinę kompetenciją;
 - b) prašydama Eurojusto arba jo kompetentingo (-ų) nacionalinio (-ių) nario (-ių) dalyvauti koordinuojant konkrečius tyrimo veiksmus, susijusius su konkrečiais aspektais, galinčiais nepatekti į Europos prokuratūros dalykinę arba teritorinę kompetenciją;
 - c) prašydama Eurojusto padėti Europos prokuratūrai ir atitinkamai (-oms) valstybei (-ėms) narei (-ėms) susitarti dėl papildomos kompetencijos pagal 13 straipsnį, nepaveikiant galimo atitinkamos valstybės narės teismo institucijos, kompetentingos priimti sprendimą konkrečiu klausimu, sprendimo;
 - d) prašydama Eurojusto arba jo kompetentingo (-ų) nario (-ių) pasinaudoti jiems pagal Sąjungos teisės aktus arba nacionalinę teisę suteiktais įgaliojimais, susijusiais su konkrečiais tyrimo veiksmais, kurie gali nepatekti į dalykinę arba teritorinę Europos prokuratūros kompetenciją;
 - e) dalydamasi informacija su Eurojustu arba jo kompetentingu (-ais) nariu (-iais) dėl 27, 28 ir 29 straipsniuose nurodytų baudžiamojo persekiojimo sprendimų prieš pateikiant juos Europos prokurorui, jeigu tai gali atsiliepti Eurojusto kompetencijai ir yra tinkama atsižvelgiant į ankstesnį Eurojusto dalyvavimą byloje;
 - f) prašydama Eurojusto arba kompetentingo (-ų) jo nario (-ių) padėti perduoti valstybėms Eurojusto narėms, nedalyvaujančioms steigiant Europos prokuratūrą, arba trečiosioms šalims ir jose vykdyti sprendimus arba prašymus suteikti savitarpio teisinę pagalbą.
3. Europos prokuratūra gali naudotis Eurojusto bylų valdymo sistemos automatinės kryžminės duomenų patikros mechanizmu. Jeigu Europos prokuratūros ir Eurojusto į bylų valdymo sistemą įvesti duomenys sutampa, apie šią sutaptį pranešama ir Eurojustui, ir Europos prokuratūrai, taip pat valstybei narei, pateikusiai Eurojustui duomenis. Jeigu duomenis pateikė trečioji šalis, Eurojustas apie nustatytą atitiktį jai praneša tik gavęs Europos prokuratūros sutikimą.

4. 1 dalyje nustatytas bendradarbiavimas apima keitimąsi informacija, įskaitant asmens duomenis. Taip perduoti duomenys naudojami tik tais tikslais, kuriais jie buvo perduoti. Duomenis kitais tikslais leidžiama naudoti tik tuomet, kai tai atitinka duomenis gaunančios įstaigos įgaliojimus, ir gavus išankstinį duomenis pateikusių įstaigos leidimą.
5. Europos prokuroras skiria darbuotojus, kuriems leidžiama susipažinti su kryžminės patikros mechanizmo rezultatais, ir praneša apie tai Eurojustui.
6. Europos prokuroras naudoja Eurojusto administracijos pagalbą ir išteklius. Ši tvarka detalizuojama susitarimu. Eurojustas Europos prokuratūrai teikia tokias paslaugas:
 - a) techninės pagalbos rengiant metinį biudžetą, programavimo dokumentą, kuriame pateikiamas metinis ir daugiametis programavimas, ir valdymo planą;
 - b) techninės pagalbos įdarbinant darbuotojus ir karjeros valdymo klausimais;
 - c) apsaugos paslaugų;
 - d) informacinių technologijų paslaugų;
 - e) finansų valdymo, apskaitos ir audito paslaugų;
 - f) visų kitų bendro intereso paslaugų.

58 straipsnis

Santykiai su Sąjungos institucijomis, agentūromis ir kitomis įstaigomis

1. Europos prokuratūra palaiko ypatingus santykius su Europolu.
2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytas bendradarbiavimas apima keitimąsi informacija, įskaitant asmens duomenis. Visi duomenys, kuriais taip keičiamasi, naudojami tik tais tikslais, kuriais jie buvo pateikti. Kaip nors kitaip naudoti duomenis leidžiama tik jeigu taip juos naudoti yra įgaliota duomenis gavusi įstaiga ir jeigu yra gautas išankstinis duomenis pateikusių įstaigos leidimas.
3. Europos prokuratūra bendradarbiauja su Komisija, įskaitant OLAF, kad įgyvendintų Sutarties 325 straipsnio 3 dalyje numatytas pareigas. Šiuo tikslu jos sudaro susitarimą, kuriame nustato bendradarbiavimo tvarką.
4. Europos prokuratūra užmezga ir palaiko bendradarbiavimo santykius su kitomis Sąjungos institucijomis, įstaigomis, tarnybomis ir agentūromis.

59 straipsnis

Santykiai su trečiosiomis šalimis ir tarptautinėmis organizacijomis

1. Europos prokuratūra gali sudaryti darbo susitarimus su 56 straipsnio 1 dalyje nurodytais subjektais. Tokie darbo susitarimai visų pirma gali būti susiję su keitimusi strategine informacija ir ryšių palaikymo pareigūnų komandiravimu į Europos prokuratūrą.
2. Europos prokuratūra, suderinusi su kompetentingomis institucijomis, trečiosiose šalyse gali paskirti kontaktinius asmenis, kurie padėtų bendradarbiauti.
3. Pagal Sutarties 218 straipsnį Europos Komisija gali teikti Tarybai pasiūlymus derėtis dėl susitarimų su viena ar keliomis trečiosiomis šalimis dėl Europos prokuratūros ir kompetentingų šių trečiųjų šalių institucijų bendradarbiavimo teikiant teisinę pagalbą baudžiamosiose ir ekstradicijos bylose, patenkančiose į Europos prokuratūros kompetenciją.

4. Dėl nusikaltimų, patenkančių į Europos prokuratūros dalykinę kompetenciją, valstybės narės pripažįsta Europos prokuratūrą kompetentinga institucija, kad būtų įgyvendinti jų tarptautiniai susitarimai dėl teisinės pagalbos baudžiamosiose ir ekstradicijos bylose, arba prireikus pakeičia šiuos tarptautinius susitarimus, siekdamos užtikrinti, kad Europos prokuratūra, atlikdama savo užduotis pagal 75 straipsnio 2 dalį, savo funkcijas galėtų vykdyti remdamasi tokiais susitarimais.

3 SKIRSNIS

ASMENS DUOMENŲ PERDAVIMAS

60 straipsnis

Asmens duomenų perdavimas Sąjungos įstaigoms ar agentūroms

Laikydamosi šiame reglamente nustatytų apribojimų Europos prokuratūra gali perduoti asmens duomenis tiesiogiai Sąjungos įstaigoms ar agentūroms, jeigu tai reikalinga jos arba duomenis gaunančios Sąjungos įstaigos ar agentūros uždaviniams vykdyti.

61 straipsnis

Asmens duomenų perdavimas trečiosioms šalims ir tarptautinėms organizacijoms

1. Jeigu tai yra reikalinga Europos prokuratūros uždaviniams vykdyti, ji gali perduoti asmens duomenis trečiosios šalies institucijai, tarptautinei organizacijai arba Interpolui, tik remdamasi:
- a) pagal [Direktyvos 95/46/EB 25 ir 31 straipsnius] priimtu Komisijos sprendimu, kuriuo pripažįstama kad toje šalyje ar tarptautinėje organizacijoje arba tos šalies ar tarptautinės organizacijos informacijos tvarkymo sektoriuje užtikrinama tinkama duomenų apsauga (sprendimas dėl tinkamumo), arba
 - b) Sąjungos ir tos trečiosios šalies ar tarptautinės organizacijos pagal Sutarties 218 straipsnį sudarytu tarptautiniu susitarimu, kuriuo užtikrinamas tinkamas privatumo ir pagrindinių asmens teisių ir laisvių apsaugos lygis.

Tokiam perdavimui papildomo leidimo nereikia.

Europos prokuratūra gali sudaryti darbo susitarimus šiems susitarimams arba sprendimams dėl tinkamumo įgyvendinti.

2. Nukrypdama nuo šio straipsnio 1 dalies, Europos prokuratūra gali leisti perduoti asmens duomenis trečiosioms šalims, tarptautinėms organizacijoms arba Interpolui atsižvelgdama į kiekvieną konkretų atvejį, jeigu:
- a) duomenis perduoti tikrai būtina, kad būtų apsaugoti svarbiausi Sąjungos interesai, įskaitant jos finansinius interesus, atitinkantys Europos prokuratūros tikslus;
 - b) duomenis perduoti tikrai būtina, kad būtų išvengta gresiančio su nusikaltimais ar teroristiniais nusikaltimais susijusio pavojaus;
 - c) kitais atvejais duomenis perduoti tikrai būtina ar teisiškai privaloma dėl svarbaus Sąjungos arba jos valstybių narių viešojo intereso, kuris tokiu pripažįstamas Sąjungos arba nacionalinėje teisėje, arba siekiant pagrįsti, pareikšti arba apginti teisinius reikalavimus, arba
 - d) duomenis perduoti būtina, kad būtų apsaugoti gyvybiniai duomenų subjekto arba kito asmens interesai.

3. Be to, Europos prokuroras, suderinęs su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, gali leisti perduoti duomenis pagal šio straipsnio 2 dalies a–d punktus, atsižvelgdamas į asmenų privatumo ir pagrindinių teisių ir laisvių apsaugos garantijų buvimą, ne ilgiau kaip vienerių metų laikotarpiui, kuris gali būti pratęstas.
4. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui pranešama apie šio straipsnio 3 dalies taikymo atvejus.
5. Pagal Reglamento (EB) Nr. 45/2001 9 straipsnį Europos prokuratūra gali perduoti administracinius asmens duomenis.

IX SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

62 straipsnis

Juridinis statusas ir veiklos sąlygos

1. Kiekvienoje valstybėje narėje Europos prokuratūra turi plačiausią teisinį subjektiškumą, kuris pagal tos valstybės narės įstatymus yra suteikiamas juridiniams asmenims. Visų pirma ji gali įsigyti kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą, juo disponuoti ir būti teismo proceso šalis.
2. Būtina tvarka, susijusi su Europos prokuratūrai suteikiamomis patalpomis ir priimančiosios valstybės narės suteikiamomis priemonėmis, kartu su konkrečiomis toje valstybėje narėje Europos prokurorui, jo pavaduotojams ir darbuotojams bei jų šeimos nariams taikytinomis taisyklėmis nustatoma Susitarime dėl būstinės, kurį Europos prokuratūra ir priimančioji valstybė narė sudaro ne vėliau kaip [per dvejus metus nuo šio reglamento įsigaliojimo].
3. Europos prokuratūros priimančioji valstybė narė sudaro kuo geriausias sąlygas, kad užtikrintų Europos prokuratūros veiklą, įskaitant daugiakalbį, europietišką lavinimą ir atitinkamas transporto jungtis.

63 straipsnis

Kalbos

1. 7 ir 72 straipsnyje numatytiems veiksams taikomas Reglamentas Nr. 1¹⁰.
2. Europos prokuratūros veiklai reikalingas vertimo paslaugas teikia Europos Sąjungos įstaigų vertimo centras.

64 straipsnis

Konfidencialumas

1. Europos prokurorui, jo pavaduotojui ir darbuotojams, Europos deleguotiesiems prokurorams ir jų nacionaliniams darbuotojams yra privalomas konfidencialumo įpareigojimas, taikomas visai informacijai, kurią jie sužinojo vykdydami savo uždavinius.
2. Konfidencialumo įpareigojimas taikomas visiems pakviestiems dirbti su Europos prokuratūra asmenims ir įstaigoms.
3. Konfidencialumo įpareigojimas taip pat taikomas šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytiems asmenims nustojus eiti pareigas, nutrūkus jų darbo santykiams arba nutraukus veiklą.

¹⁰ OL L 17, 1958 10 6, p. 385.

4. Konfidencialumo įpareigojimas taikomas visai Europos prokuratūros gautai informacijai, išskyrus atvejus, kai tokia informacija jau yra paskelbta arba visuomenei leidžiama susipažinti su ja.
5. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nariai ir darbuotojai laikosi konfidencialumo įpareigojimo, taikomo visai informacijai, kurią jie sužinojo vykdydami savo uždavinius.

65 straipsnis

Skaidrumas

1. Su Europos prokuratūros administracinėmis užduotimis susijusiems dokumentams taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001.
2. Europos prokuroras per šešis mėnesius nuo įsteigimo dienos priima išsamias Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 taikymo taisykles.
3. Europos prokuratūros pagal Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 8 straipsnį priimti sprendimai gali būti skundžiami ombudsmenui arba, laikantis atitinkamai Sutarties 228 ir 263 straipsniuose nustatytų sąlygų, dėl jų gali būti pareiškiamas ieškinys Europos Sąjungos Teisingumo Teisme.

66 straipsnis

OLAF ir Europos Audito Rūmai

1. Siekdama padėti kovoti su sukčiavimu, korupcija ir kita neteisėta veikla pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1073/1999¹¹, Europos prokuratūra per šešis mėnesius nuo veiklos pradžios prisijungia prie 1999 m. gegužės 25 d. Tarpinstitucinio susitarimo dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų vidaus tyrimų ir, naudodama to susitarimo priede pateiktą šablona, priima atitinkamas visiems Europos prokuratūros darbuotojams taikytinas nuostatas.
2. Europos Audito Rūmai turi įgaliojimus atlikti visų dotacijų gavėjų, rangovų ir subrangovų, gavusių Sąjungos lėšų iš Europos prokuratūros, dokumentų auditą ir patikrą vietoje.
3. Remdamasi Reglamento (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamento (Euratomas, EB) Nr. 2185/96¹² nuostatomis ir laikydamasi jame nustatytų procedūrų, OLAF gali atlikti tyrimus, įskaitant patikrinimus vietoje ir patikras, kad nustatytų, ar dėl Europos prokuratūros finansuojamų išlaidų nebuvo padaryta Sąjungos finansiniams interesams kenkiančių pažeidimų.
4. Nepažeidžiant šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių nuostatų, Europos prokuratūros darbinuose susitarimuose su trečiosiomis šalimis, tarptautinėmis organizacijomis ir Interpolu, sutartyse, dotacijų susitarimuose ir dotacijų sprendimuose Europos Audito Rūmams ir OLAF aiškiai suteikiami įgaliojimai pagal savo kompetenciją atlikti tokį auditą ir tyrimus.

67 straipsnis

Įslaptintos informacijos apsaugai taikytinos taisyklės

Europos prokuratūra taiko saugumo principus, įtvirtintus Europos Sąjungos įslaptintos informacijos (ESI) ir neskelbtinos neįslaptintos informacijos apsaugai taikomose Komisijos saugumo taisyklėse,

¹¹ OL L 136, 1999 5 31, p. 1.

¹² OL L 292, 1996 11 15, p. 2.

nustatytose Komisijos sprendimo 2001/844/EB, EAPB, Euratomas¹³ priede. Jose, be kita ko, įtvirtinamos nuostatos dėl tokios informacijos mainų, tvarkymo ir saugojimo.

68 straipsnis

Administraciniai tyrimai

Europos prokuratūros administracinės veiklos priežiūrą, atlikdamas tyrimus pagal Sutarties 228 straipsnį, vykdo Europos ombudsmenas.

69 straipsnis

Bendroji atsakomybės sistema

1. Europos prokuratūros sutartinę atsakomybę reglamentuoja atitinkamai sutarčiai taikytina teisė.
2. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas turi kompetenciją priimti sprendimą pagal bet kurią Europos prokuratūros sudarytos sutarties arbitražinę išlygą.
3. Nesutartinės atsakomybės atveju Europos prokuratūra, laikydamosi valstybių narių įstatymams bendrų bendrųjų principų, neatsižvelgdama į atsakomybę pagal 47 straipsnį, turi atlyginti bet kokią žalą, padarytą dėl Europos prokuratūros arba jos darbuotojų kaltės jiems vykdant savo pareigas, jeigu jie gali būti laikomi atsakingais už šią žalą.
4. Šio straipsnio 3 dalis taip pat taikoma žalai, padarytai dėl Europos deleguotojo prokuroro kaltės jam vykdant savo pareigas.
5. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas turi kompetenciją spręsti ginčus dėl šio straipsnio 3 dalyje nurodytos žalos atlyginimo.
6. Valstybių narių nacionaliniai teismai, kurie turi kompetenciją spręsti ginčus dėl šiame straipsnyje nurodytos Europos prokuratūros atsakomybės, nustatomi vadovaujantis Tarybos reglamentu (EB) Nr. 44/2001¹⁴.
7. Asmeninė Europos prokuratūros darbuotojų atsakomybė Europos prokuratūrai reglamentuojama jiems taikomomis Tarybos nuostatų arba įdarbinimo sąlygų nuostatomis.

70 straipsnis

Ataskaitų teikimas

1. Europos prokuratūra parengia metinę savo bendros veiklos ataskaitą. Ji perduoda šią ataskaitą Europos Parlamentui ir nacionaliniams parlamentams, taip pat Tarybai ir Komisijai.
2. Europos prokuroras kartą per metus pristato Europos Parlamentui ir Tarybai bendros Europos prokuratūros veiklos ataskaitą, atsižvelgdamas į diskretiškumo ir konfidencialumo pareigą. Paprašytas jis pristato ataskaitą ir Komisijai.
3. Nacionaliniai parlamentai gali pakviesti Europos prokurorą arba Europos deleguotuosius prokurorus keistis nuomonėmis apie bendrą Europos prokuratūros veiklą.

¹³ OL L 317, 2001 12 3, p. 1.

¹⁴ OL L 12, 2001 1 16, p. 1. Nuo 2015 m. sausio 10 d. Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 pakeičiamas Reglamentu (ES) Nr. 1215/2012.

X SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

71 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Prieš įgyvendindamas savo uždavinius, Europos prokuroras imasi visų priemonių, būtinų Europos prokuratūrai įsteigti.
2. Nepažeidžiant 9 straipsnio, du Europos prokuroro pavaduotojai pirmą kartą 6 metams renkami burtais.
3. Valstybės narės tebėra kompetentingos iki tos dienos, kai įsteigiama Europos prokuratūra ir kai ji pagal 75 straipsnio 2 dalį prisiima įgyvendinti savo uždavinius. Europos prokuratūra įgyvendina savo kompetenciją dėl visų jos kompetencijai priklausančių nusikaltimų, padarytų po tos dienos. Europos prokuratūra taip pat gali įgyvendinti savo kompetenciją dėl bet kurio jos kompetencijai priklausančio nusikaltimo, padaryto iki tos dienos, jeigu jo dar netiria ar baudžiamojo persekiojimo dėl jo nevykdo jokia kompetentinga nacionalinė institucija.

72 straipsnis

Administracinės taisyklės ir programiniai dokumentai

Europos prokuroras:

- a) kasmet priima programinį dokumentą, kuriame pateikiama metinė ir daugiametė Europos prokuratūros programa;
- b) patvirtina kovos su sukčiavimu strategiją, proporcingą sukčiavimo grėsmėms, atsižvelgdamas į įgyvendintinų priemonių sąnaudas ir naudą;
- c) priima Europos deleguotiesiems prokurorams taikomas interesų konfliktų prevencijos ir valdymo taisykles;
- d) priima taisykles dėl pavaduotojų ir Europos deleguotųjų prokurorų statuso, veiklos vertinimo kriterijų ir pareigų, taip pat Europos deleguotųjų prokurorų rotacijos 7 straipsnio nuostatomis įgyvendinti;
- e) priima taisykles dėl pagal 29 straipsnį sudarytų susitarimų tvarkymo ir mokėtinės baudos apskaičiavimo tvarkos;
- f) priima taisykles dėl grįžtamosios informacijos teikimo asmenims ar subjektams, pateikusiems Europos prokuratūrai informaciją;
- g) priima išsamias Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 taikymo savo veiklai taisykles;
- h) priima Reglamento (EB) Nr. 45/2001 24 straipsnio 8 dalyje nurodytas įgyvendinimo taisykles.

73 straipsnis

Pranešimai

Kiekviena valstybė narė paskiria pagal 6 straipsnio 6 dalį, 13 straipsnio 3 dalį, 17 straipsnio 2 dalį ir 26 straipsnio 4 dalį kompetentingas institucijas. Informacija apie paskirtąsias institucijas, taip pat visus paskesnius pokyčius vienu metu pateikiama Europos prokuratūrai, Tarybai ir Komisijai.

74 straipsnis

Persvarstymo sąlyga

1. Ne vėliau kaip per [penkerius metus nuo šio reglamento taikymo pradžios] Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento įgyvendinimo vertinimo ataskaitą, prie kurios gali būti pridėti teisės aktų pasiūlymai. Ataskaitoje Komisija pateikia išvadas dėl Europos prokuratūros kompetencijos išplėtimo kitiems nusikaltimams pagrįstumo ir tikslingumo pagal Sutarties 86 straipsnio 4 dalį.
2. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai teisės aktų pasiūlymus, jeigu mano, kad yra būtinos išsamesnės taisyklės dėl Europos prokuratūros įsteigimo, jos funkcijų ar jos veiklai taikomos tvarkos. Ji gali rekomenduoti Europos Vadovų Tarybai pagal Sutarties 86 straipsnio 4 dalį išplėsti Europos prokuratūros kompetenciją.

75 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
2. Kai tik Europos prokuratūra bus įsteigta, ji šiuo reglamentu jai suteiktus tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo uždavinius prisiima Europos prokuroro siūlymu Komisijos sprendimu nustatytą dieną. Komisijos sprendimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas pagal Sutartį privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

*Tarybos vardu
Pirmininkas*

Priedas

Asmens duomenų kategorijos

1.
 - a) pavardė, mergautinė pavardė, vardas ir visi slapyvardžiai arba išgalvoti vardai;
 - b) gimimo data ir vieta;
 - c) pilietybė;
 - d) lytis;
 - e) atitinkamo asmens gyvenamoji vieta, profesija ir buvimo vieta;
 - f) socialinio draudimo numeriai, vairuotojo pažymėjimai, asmens tapatybės dokumentai, paso duomenys, muitinės ir mokesčių mokėtojo kodai;
 - g) informacija apie juridinius asmenis, jeigu ji apima informaciją, susijusią su asmenimis, kurių tapatybė yra arba gali būti nustatyta ir dėl kurių yra atliekamas teismo tyrimas ar vykdomas baudžiamasis persekiojimas;
 - h) banko sąskaitos ir sąskaitos kitose finansų įstaigose;
 - i) įtariamų nusikaltimų apibūdinimas ir pobūdis, jų padarymo diena, nusikaltimų kategorija ir tyrimo eiga;
 - j) faktinės aplinkybės, rodančios bylos tarptautinį mastą;
 - k) detalės, susijusios su tariama naryste nusikalstamame susivienijime;
 - l) telefono numeriai, e. pašto adresai, srauto ir buvimo vietos duomenys, taip pat susiję duomenys, būtini abonento ar naudotojo tapatybei nustatyti;
 - m) transporto priemonės registracijos duomenys;
 - n) DNR profiliai, nustatyti pagal neužkoduotą DNR dalį, nuotraukos ir pirštų atspaudai.
2.
 - a) Pavardė, mergautinė pavardė, vardas ir bet koks slapyvardis ar išgalvotas vardas;
 - b) gimimo data ir vieta;
 - c) pilietybė;
 - d) lytis;
 - e) atitinkamo asmens gyvenamoji vieta, profesija ir buvimo vieta;
 - f) su jais susijusių nusikaltimų apibūdinimas ir pobūdis, jų padarymo diena, nusikaltimų kategorija ir tyrimo eiga.

FINANSINĖ TEISĖS AKTO PASIŪLYMO PAŽYMA

1. PASIŪLYMO (INICIATYVOS) STRUKTŪRA

1.1. Pasiūlymo (iniciatyvos) pavadinimas

Komisijos pasiūlymas dėl Tarybos reglamento dėl Europos prokuratūros įsteigimo

1.2. Atitinkama (-os) politikos sritis (-ys) VGV / VGB sistemoje

Politikos sritis: teisingumas

Veiklos rūšis: 33 antraštė

1.3. Pasiūlymo (iniciatyvos) pobūdis

X Pasiūlymas (iniciatyva) susijęs (-usi) su **nauja priemone**

☐ Pasiūlymas (iniciatyva) susijęs (-usi) su **nauja priemone, kuri bus priimta įgyvendinus bandomąjį projektą ir (arba) atlikus parengiamuosius veiksmus**

X Pasiūlymas (iniciatyva) susijęs (-usi) su **esamos priemonės galiojimo pratęsimu**

☐ Pasiūlymas (iniciatyva) susijęs (-usi) su **priemone, perorientuota į naują priemonę**

1.4. Tikslai

1.4.1. Komisijos daugiametis (-čiai) strateginis (-iai) tikslas (-ai), kurio (-ių) siekiama šiuo pasiūlymu (šia iniciatyva)

Padėti stiprinti Sąjungos finansinių interesų apsaugą ir toliau plėtoti teisingumo erdvę, taip pat didinti ES įmonių ir piliečių pasitikėjimą Sąjungos institucijomis, kartu paisant visų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintų pagrindinių teisių.

1.4.2. Konkretus (-ūs) tikslas (-ai) ir atitinkama VGV / VGB veikla

2 konkretus tikslas. Stiprinti teismų bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose ir taip padėti sukurti tikrą Europos teisingumo erdvę.

(bendrojo tikslo Nr. 2 dalis: didinti pasitikėjimą Europos teismų erdve)

atitinkama VGV / VGB veikla (-os)

33 03: Teisingumas baudžiamosiose ir civilinėse bylose

1.4.3. *Numatomas (-i) rezultatas (-ai) ir poveikis*

Nurodyti poveikį, kurį pasiūlymas (iniciatyva) turėtų turėti tiksliniams gavėjams (tikslinėms grupėms).

Numatoma, kad įsteigus Europos prokuratūrą padidės Sąjungos finansinių interesų apsauga. Tikimasi, kad ją įsteigus padaugės finansiniams interesams kenkiančių nusikaltimų vykdytojų baudžiamojo persekiojimo atvejų, bus nuteista daugiau kaltųjų, susigražinama daugiau neteisėtai gautų lėšų ir bus labiau atgrasoma nuo nusikaltimų. Be to, dėl Europos prokuratūros nepriklausomumo bus užtikrinta, kad atitinkami nusikaltimai bus tiriami ir baudžiamasis persekiojimas bus vykdomas nacionalinėms institucijoms nedarant tiesioginės įtakos.

1.4.4. *Rezultatų ir poveikio rodikliai*

Nurodyti pasiūlymo (iniciatyvos) įgyvendinimo stebėjimo rodiklius.

Didesnis sėkmingų nusikaltimų tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo atvejų skaičius ir didesnė jų procentinė dalis.

1.5. **Pasiūlymo (iniciatyvos) pagrindas**

1.5.1. *Trumpalaikiai arba ilgalaikiai poreikiai*

Kadangi ir Sąjunga, ir valstybės narės privalo saugoti Sąjungos biudžetą, iš tikrųjų Sąjunga mažai terekontroliuoja valstybių narių išlaidas ir beveik neturi įgaliojimų kištis tais atvejais, kai ES lėšos naudojamos nusikalstamai. Didžiąją dalį ES biudžeto lėšų valdo nacionalinės institucijos (pvz., skirdamos iš ES biudžeto finansuojamas viešojo pirkimo dotacijas), o visi baudžiamieji tyrimai ar baudžiamasis persekiojimas dėl Sąjungos biudžetui kenkiančių nusikaltimų priklauso valstybių narių kompetencijai. Sukčiavimo ir kitų nusikaltimų ES biudžetui baudžiamiesiems tyrimams dažnai kliudo **skirtingi teisės aktai ir nevienodos valstybių narių vykdymo pastangos**. Valstybių narių nacionalinės teisėsaugos institucijos, prokurorai ir teisėjai sprendimus priima remdamiesi **nacionalinės baudžiamosios politikos prioritetais** ir pagal nacionalinėje baudžiamojoje teisėje numatytą kompetenciją ir proceso taisykles, o priėmę teigiamą sprendimą sprendžia, kokių veiksmų imtis Sąjungos biudžetui apsaugoti. Todėl Sąjungos finansinių interesų **apsaugos lygis įvairiose valstybėse narėse labai skiriasi**. Tai, kad sėkmingo patraukimo baudžiamajon atsakomybėn už nusikaltimus ES biudžetui norma ES valstybės narėse labai skiriasi (19–91%)¹⁵, rodo **esamų apsaugos mechanizmų spragą**, todėl reikia imtis taisomųjų priemonių.

1.5.2. *Papildoma ES dalyvavimo nauda*

Papildoma Europos prokuratūros įsteigimo nauda daugiausia susijusi su **padidėjusiu baudžiamojo persekiojimo už Sąjungos finansiniams interesams kenkiančius nusikaltimus atvejų skaičiumi**.

Įkūrus Europos prokuratūrą būtų **geriau naudojami ištekliai ir keičiamasi informacija**, būtina siekiant sėkmingai tirti atitinkamus nusikaltimus ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą dėl jų. Taip savo ruožtu sustiprėtų teisėsaugos reakcija į šiuos nusikaltimus apskritai ir **padidėtų prevencinis poveikis (atgrasymas)** galimiems nusikaltėliams. Europos prokuratūra galėtų sutelkti tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo išteklius konkrečiam atvejo poreikiams, dėl to Europos ir nacionalinio lygmens teisėsauga taptų efektyvesnė.

Europos prokuratūra vadovaus tyrimams ir baudžiamajam persekiojimui valstybėse narėse, užtikrins **veiksmingą tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo koordinavimą ir spres**

¹⁵

Komisijos metinė ataskaita. Europos Sąjungos finansinių interesų apsauga. Kova su sukčiavimu, COM(2012) 408.

problemas, susijusias su skirtingomis taikytomis teisinėmis sistemomis. Esama sistema, pagal kurią tik valstybės narės yra atsakingos už tokius tyrimus ir baudžiamąjį persekiojimą, padedant Eurojustui ir Europolui, nėra pakankamai efektyvi kovojant su paplitusiu atitinkamu nusikalstamumu ir išvengti susijusios žalos.

Užtikrinimas, kad riboti Sąjungos finansiniai ištekliai būtų naudojami geriausia ES piliečių interesais ir būtų geriau apsaugoti nuo sukčiavimo, yra neišvengiamas dar ir dėl **išlaidų teisėtumo bei visuomenės pasitikėjimo Sąjunga** užtikrinimo.

1.5.3. *Panašios patirties išvados*

Nacionaliniu lygmeniu institucijos, atsakingos už stebėjimą ir kontrolę, tyrimus atliekančios institucijos ir teisėsaugos institucijos neretai nepakankamai keičiasi informacija apie įtariamus nusikaltimus, susijusius su ES lėšomis. Tai iš dalies lemia minėtos procedūrinės tvarkos spragos, neleidžiančios veiksmingai atlikti daugiadisciplinių tyrimų, kuriuose dalyvauja valstybių narių teisminės, administracinės, muitų ir mokesčių institucijos. ES lėšų išmokėjimą valdančios ir kontroliuojančios agentūros kartais daugiausia dėmesio skiria tik pinigų susigrąžinimui administracinės ir civilinės teisės tvarka net ir esant pagrįstų įtarimų, kad yra padarytas nusikaltimas. Taip gali būti nepradedamas baudžiamasis persekiojimas, o kartu nevykdoma atgrasymo ir bendrosios prevencijos funkcija.

Be to, veiksmingam nusikaltimų ES finansiniams interesams tyrimui ir jų baudžiamajam persekiojimo kliudo tai, kad teisėsaugos institucijos ir prokurorai ne visada perduoda informaciją apie nusikaltimus savo kolegoms kitose valstybėse narėse, Eurojustui arba Europolui.

Be to, klasikiniai tarptautinio bendradarbiavimo būdai naudojantis savitarpio teisinės pagalbos (STP) prašymais arba pasitelkus jungtines tyrimų grupes (JTG) dažnai neveikia taip tinkamai, kad būtų galima veiksmingai tirti šiuos nusikaltimus ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą dėl jų, nepaisant tokių Europos įstaigų kaip Eurojustas ir Europolas pastangų. Į STP prašymus dažnai reaguojama labai lėtai, o policija ir teisminės institucijos dėl kalbos barjero ir teisiųjų sistemų skirtumų patiria praktinių sunkumų, kai nori susisiekti su užsienio kolegomis ir su jais bendradarbiauti. Kai kuriose valstybėse dėl lėto ir neveiksmingo tarptautinio bendradarbiavimo dažnai būdavo neįmanoma toliau nagrinėti bylos, nes pasibaigdavo senaties terminas. Be to, kenkimo ES finansiniams interesams bylos yra ypač sudėtingos.

Kalbant apie **bendradarbiavimą Sąjungos lygmeniu**, pranešama apie įvairių bendradarbiavimo su Eurojustu ir Europolu, taip pat valstybių narių ir OLAF bendradarbiavimo patirtį. Eurojustas ir Europolas ne visada gauna informaciją, reikalingą, kad padėtų valstybėms narėms. OLAF teikia valstybėms narėms paramą dėl savo gebėjimo suteikti specializuotą techninę ir operatyvinę pagalbą, kurios reikalaujama Konvencijos dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos Antrojo protokolo 7 straipsnyje. Kartu OLAF tyrimai atliekami esant tam tikroms sąlygoms, visų pirma kai kalbama apie informacijos perdavimą nacionaliniam teismui, įskaitant taikytinas duomenų apsaugos taisykles. Todėl bendradarbiavimas su OLAF taip pat kritikuojamas, visų pirma dėl to, kad OLAF kartais reikia daug laiko, kad pasidalytų informacija su nacionalinėmis prokuratūromis. Be to, kai kurios valstybės narės, remdamosi teismų slaptumo taisyklėmis, riboja bendradarbiavimą su tokiomis neteisminėmis įstaigomis kaip OLAF.

OLAF metiniai statistiniai duomenys rodo, kad **nacionaliniam tyrimui ir teisminėms institucijoms perduodamose bylose ES nėra vykdomas vienodai veiksmingas ir rezultatyvus baudžiamasis persekiojimas.** Savo vienuoliktojoje veiklos ataskaitoje OLAF išanalizavo valstybių narių pateiktus 12 metų duomenis apie tolesnį jos bylų nagrinėjimą

teismuose ir nustatė, kad „šalių pajėgumas per pagrįstą laiką priimti apkaltinamąjį nuosprendį su ES biudžetu susijusiuose teismo tyrimuose ir vykdamas baudžiamąjį persekiojimą labai skiriasi“. Tai, kad patraukimo baudžiamojon atsakomybėn vidurkis nesiekia 50 proc., rodo, kad labai sunku užtikrinti bendrą valstybėse narėse atliekamų tyrimų ir vykdomų baudžiamojo persekiojimo veiksmingumą.

1.5.4. *Suderinamumas ir galima sąveika su kitomis atitinkamomis priemonėmis*

Kovos su sukčiavimu direktyvos pasiūlymas

Dabartiniai Sąjungos veiksmai savo finansiniams interesams apsaugoti apima administracinius tyrimus, patikras ir auditą, taip pat teisėkūros veiksmus, įskaitant Komisijos pateiktą direktyvos dėl baudžiamosios teisės priemonių kovai su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu pasiūlymą, tačiau taip nenaikinami trūkumai, nustatyti nusikaltimų tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo, susijusio su ES finansinių interesų apsauga, srityje.

Eurojustas

Eurojustas gali tik koordinuoti ir skatinti tyrimus ir baudžiamąjį persekiojimą, taip pat padėti keistis informacija. Jeigu valstybė narė atsisako tirti bylą arba vykdyti baudžiamąjį persekiojimą, Eurojustas negali priversti jos tai daryti. Nacionaliniai Eurojusto nariai dažnai neturi įgaliojimų veiksmingam įgyvendinimui valstybėse narėse užtikrinti, o jeigu jų ir esama, paprastai jie atsisako naudotis iš nacionalinių įstatymų kylančiais įgaliojimais, kadangi dauguma sprendimų šiais klausimais priimami bendru sutarimu.

Kartu su pasiūlymu įsteigti Europos prokuratūrą pateikiamas pasiūlymas dėl **Eurojusto reformos**, kuriuo bus užtikrinta Eurojusto atitiktis bendram požiūriui į Europos agentūras, dėl kurio susitarė Taryba, Europos Parlamentas ir Komisija, ir bus nustatytas Eurojusto ir Europos prokuratūros ryšys. Dėl šios reformos nacionalinės institucijos galėtų efektyviau keistis informacija ir geriau bendradarbiauti.

Yra ir visada bus atvejų, kai reikės dalyvauti ir Europos prokuratūrai, ir Eurojustui, visų pirma kai asmenys įtariami padarę ir Sąjungos finansiniams interesams kenkiančius, ir kitokius nusikaltimus. Tai reiškia, kad reikės nuolat glaudžiai bendradarbiauti. Siekiant užtikrinti, kad taip ir būtų, į abu reglamentus įtrauktos nuostatos, jog Europos prokuratūra gali prašyti, kad Eurojustas arba jo nacionaliniai nariai įsikištų į konkrečią bylą, ją koordinuotų arba kitaip naudotųsi savo įgaliojimais.

Be to, numatyta, kad Eurojustas administraciniais klausimais, pvz., personalo, finansų ir IT, neatlygintinai teiks Europos prokuratūrai praktinės pagalbos paslaugas. Šiuo metodu užtikrinama didelė sinergija. Vienas tokios sinergijos pavyzdžių – Europos prokuratūra savo byloms galės naudoti Eurojusto IT infrastruktūrą, įskaitant savo bylų valdymo sistemą, laikinąsias darbo bylas ir rodyklę. Ši tvarka bus detalizuota Europos prokuratūros ir Eurojusto susitarimu.

OLAF

Dabar OLAF atlieka administracinius tyrimus siekdama apsaugoti ES finansinius interesus. OLAF turi bendradarbiavimo su nacionalinėmis baudžiamosiomis institucijomis srityje labai patyrusių specializuotų darbuotojų. Daug OLAF darbuotojų yra dirbę nacionalinėse teisės saugos institucijose ir teismų administracijose (policijoje, muitinėje ir prokuratūroje).

Taigi dalis OLAF išteklių bus naudojama Europos prokuratūrai įsteigti, atsižvelgiant į jų patirtį atliekant administracinius tyrimus ir tikslą išvengti administracinių ir baudžiamųjų

tyrimų dubliavimosi. Kitas svarbus aspektas yra susijęs su esamų tinklų, kuriuos OLAF ilgainiui sukūrė kovos su sukčiavimu tyrimų srityje, naudojimu.

Galiausiai OLAF padėtų įsteigti Europos prokuratūrą teikdama specializuotą pagalbą teismo medicinos tyrimams atlikti, taip pat techninę ir operatyvinę pagalbą tyrimams ir renkant įrodymus baudžiamosiose bylose dėl Sąjungos finansiniams interesams kenkiančių nusikaltimų.

Dabar institucijos derasi dėl pasiūlymo iš dalies pakeisti Reglamentą Nr. 1073/1999 dėl OLAF atliekamų tyrimų (**OLAF reformos**). Nors šiuo pasiūlymu gerinami OLAF ir ES institucijų, įstaigų, agentūrų ir tarnybų informacijos mainai, taip pat keitimasis informacija su valstybėmis narėmis, juo užtikrinamas geresnis OLAF valdymas ir nustatomos procesinės garantijos asmenims, dėl kurių atliekami tyrimai, juo OLAF nesuteikiama jokių papildomų veiksmų priemonių, visų pirma nusikaltimų tyrimo įgaliojimų.

Europolas

Europolo vaidmuo yra tik teikti žvalgybos paslaugas ir pagalbą nacionalinėms teisėsaugos institucijoms vykdamas veiklą. Jis negali užtikrinti, kad valstybėse narėse būtų įgyvendinamos jo analizės, ar vadovauti nacionaliniams tyrimams. Europolo įgaliojimais ribojami ir pagal SESV. Pagal SESV 88 straipsnį Europolas negali savarankiškai tirti nusikaltimo, o visus operatyvinius veiksmus jis turi vykdyti kartu ir susitaręs su nacionalinėmis teisėsaugos institucijomis. Nors Europolo pagalbinės funkcijos tikrai yra svarbios, jomis neįmanoma pakeisti įgaliojimų savarankiškai tirti nusikalstamas veikas.

Reglamento dėl Europolo pasiūlymą Komisija priėmė 2013 m. kovo mėn., daugiausia dėmesio jame skyrė Europolo kompetencijos suderinimui pagal SESV ir jo padarymui informacijos mainų centru, taip pat naujų mokymo srities įgaliojimų suteikimui. Juo neapimami policijos tyrimai ir teisėsaugos įgaliojimai ES finansinių interesų apsaugos srityje.

1.6. Trukmė ir finansinis poveikis

☐ Pasiūlymo (iniciatyvos) **trukmė ribota**

– ☐ Pasiūlymas (iniciatyva) galioja nuo MMMM [MM DD] iki MMMM [MM DD]

– ☐ Finansinis poveikis nuo MMMM iki MMMM

☒ Pasiūlymo (iniciatyvos) **trukmė neribota**

– Įgyvendinimo pradinis laikotarpis nuo 2017 iki 2023,

– vėliau – visavertis taikymas.

1.7. Numatytas (-i) valdymo būdas (-ai)

Komisijos vykdomas **tiesioginis valdymas**

– jos departamentai, įskaitant jos darbuotojus Sąjungos delegacijose;

– vykdomosios įstaigos;

☐ **Pasidalijamasis valdymas** kartu su valstybėmis narėmis

☒ **Netiesioginis centralizuotas valdymas**, vykdymo užduotis perduodant:

– ☐ trečiosioms šalims arba jų paskirtoms įstaigoms;

– ☐ tarptautinėms organizacijoms ir jų agentūroms (nurodyti);

– ☐ EIB ir Europos investicijų fondui;

- X įstaigoms, nurodytoms Finansinio reglamento 208 ir 209 straipsniuose;
- ☐ viešosios teisės įstaigoms;
- ☐ įstaigoms, kurių veiklą reglamentuoja privatinė teisė, veikiančioms viešųjų paslaugų srityje, jeigu jos pateikia pakankamas finansines garantijas;
- ☐ pakankamas finansines garantijas pateikusioms įstaigoms, kurių veiklą reglamentuoja valstybės narės privatinė teisė ir kurioms pavesta įgyvendinti viešojo ir privačiojo sektorių partnerystę;
- ☐ asmenims, atsakingiems už konkrečių veiksmų vykdymą BUSP pagal Europos Sąjungos sutarties V antraštinę dalį, ir nurodytiems atitinkamame pagrindiniame teisės akte.
- *Jei nurodomas daugiau kaip vienas valdymo būdas, išsamią informaciją pateikti šio punkto pastabų skiltyje.*

2. VALDYMO PRIEMONĖS

2.1. Priežiūros ir atskaitomybės taisyklės

Nurodyti dažnumą ir sąlygas.

Europos prokuratūra kasmet pateikia savo veiklos ataskaitą. Europos prokuroras kartą per metus pristato Europos Parlamentui ir Tarybai Europos prokuratūros tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo rezultatus ir prioritetus, atsižvelgdamas į diskretiškumo ir konfidencialumo pareigą.

Europos prokuroro arba Europos deleguotųjų prokurorų taip pat gali būti prašoma pateikti informaciją nacionaliniams parlamentams.

Be to, per penkerius metus nuo reglamento dėl Europos prokuratūros įsteigimo įsigaliojimo Europos Komisija turi įvertinti jo įgyvendinimą, taip pat pagrįstumą ir tikslingumą pagal SESV 86 straipsnio 4 dalį išplėsti Europos prokuratūros kompetenciją kitiems nusikaltimams.

2.2. Valdymo ir kontrolės sistema

2.2.1. Nustatyta rizika

Tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo priemonių taikymas, įskaitant teisėsaugos įgaliojimus, yra svarbi veikla, iš dalies turinti poveikį žmogaus teisėms, todėl gali būti reikalaujama žalos atlyginimo.

Asmens duomenų tvarkymas atliekant tyrimus taip pat gali būti pagrindas reikalauti žalos atlyginimo esant neteisėtam tvarkymui.

2.2.2. Numatomas (-i) kontrolės metodas (-ai)

Pagal **įprastą biudžeto įvykdymo patvirtinimo** procedūrą Europos prokuratūra, be kita ko, privalo:

- siųsti Komisijos apskaitos pareigūnui ir Audito Rūmams tarpines ataskaitas;
- siųsti galutines ataskaitas Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir Audito Rūmams;
- Europos Parlamento prašymu teikti jam visą informaciją, reikalingą sklandžiam atitinkamų finansinių metų biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūros taikymui.

Be to, **kovos su sukčiavimu ir Europos Audito Rūmų atliekamo audito** srityje Europos prokuratūrai pradėjus savo veiklą:

- Europos prokuratūra turi prisijungti prie 1999 m. gegužės 25 d. tarpinstitucinio susitarimo dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) vidaus tyrimų ir, naudodamasi to susitarimo priede pateiktu šablonu, patvirtinti atitinkamas nuostatas, taikytinas visiems Europos prokuratūros darbuotojams;
- Europos Audito Rūmai turi būti įgalioti atlikti visų dotacijų gavėjų, rangovų ir subrangovų, gavusių iš Europos prokuratūros Sąjungos lėšų, auditą remdamiesi pateiktais dokumentais ir vietoje;
- OLAF gali atlikti tyrimus, įskaitant patikras vietoje ir patikrinimus, laikydamasi taikytinose ES taisyklėse įtvirtintų nuostatų ir jose nustatytų procedūrų, kad nustatytų, ar dėl Europos prokuratūros finansuojamos dotacijos ar sutarties nebuvo padaryta Sąjungos interesams kenkiančių pažeidimų;
- Europos prokuratūros darbo susitarimuose su trečiosiomis šalimis ir tarptautinėmis organizacijomis, sutartyse, dotacijų sutartyse ir sprendimuose skirti dotaciją turi būti nuostatos, kuriomis Europos Audito Rūmai ir OLAF būtų aiškiai įgaliojami pagal savo atitinkamą kompetenciją atlikti tokį auditą ir tyrimus.

2.3. Sukčiavimo ir pažeidimų prevencijos priemonės

Nurodyti dabartines arba numatytas prevencijos ir apsaugos priemones.

Kovos su sukčiavimu strategijos priėmimas proporcingai sukčiavimo grėsmėms, atsižvelgiant į įgyvendintinių priemonių sąnaudas ir naudą.

Savo darbuotojų interesų konfliktų prevencijos ir valdymo taisyklių priėmimas.

3. NUMATOMAS PASIŪLYMO (INICIATYVOS) FINANSINIS POVEIKIS

3.1. Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija (-os) ir biudžeto išlaidų eilutė (-ės)

- Dabartinės biudžeto išlaidų eilutės

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorijas ir biudžeto eilutes nurodyti eilės tvarka.

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	Biudžeto eilutė	Išlaidų rūšis	Įnašas			
	Numeris [Išlaidų kategorija.....]	DA / NDA ⁽¹⁶⁾	ELPA šalių	šalių kandidačių	trečiųjų šalių	pagal Finansinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies aa punktą

- Prašomos sukurti naujos biudžeto eilutės

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorijas ir biudžeto eilutes nurodyti eilės tvarka.

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	Biudžeto eilutė	Išlaidų rūšis	Įnašas			
	Numeris [Išlaidų kategorija.....]	DA / NDA	ELPA šalių	šalių kandidačių	trečiųjų šalių	pagal Finansinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies aa punktą
3	33.03.YY.YY Europos prokuratūra	DA	NE	NE	NE	NE

¹⁶

DA – diferencijuotieji asignavimai / NDA – nediferencijuotieji asignavimai.

3.2. Numatomas poveikis išlaidoms

3.2.1. Numatomo poveikio išlaidoms suvestinė (2013 metų kainomis)

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija:

3 numeris

Saugumas ir pilietybė

Europos prokuratūra ¹⁷			2017	2018	2019	2020	IŠ VISO
1 antraštinė dalis ¹⁸	Išipareigojimai	(1)	1.393	4.144	6.895	11.039	23.471
	Mokėjimai	(2)	1.393	4.144	6.895	11.039	23.471
2 antraštinė dalis ¹⁹	Išipareigojimai	(1a)	0.099	0.194	0.293	0.487	1.073
	Mokėjimai	(2a)	0.099	0.194	0.293	0.487	1.073
3 antraštinė dalis ²⁰	Išipareigojimai	(3a)	1.052	2.455	3.507	4.558	11.572
	Mokėjimai	(3b)	1.052	2.455	3.507	4.558	11.572
IŠ VISO asignavimų Europos prokuratūrai	Išipareigojimai	=1+1a +3a	2.544	6.793	10.695	16.084	36.116

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija:

5

„Administracinės išlaidos“

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

		2017	2018	2019	2020	IŠ VISO
Teisingumo GD						
• Žmogiškieji ištekliai		0.170	0.170	0.170	0.170	0.680
• Kitos administracinės išlaidos		0.050	0.050	0.050	0.050	0.200
IŠ VISO Teisingumo GD	Asignavimai	0.220	0.220	0.220	0.220	0.880
• Žmogiškieji ištekliai		0.131	0.131	0.131	0.131	0.524
• Kitos administracinės išlaidos		0.050	0.050	0.050	0.050	0.200

¹⁷ Skaičiuojamos tik tyrėjų, prokurorų ir atitinkamos išlaidos. Administracinės pagalbos struktūras suteiks Eurojustas, dėl to nebus patiriama jokių išlaidų.

¹⁸ Numatytas progresyvus įdarbinimas (10 % 20 % - 30 % - 40 % - 50 % - 75 % - 100 %).

¹⁹ Tikimasi, kad priimančioji valstybė narė suteiks pastatą ir užtikrins pradinį pastato aprūpinimą visa biuro, IT ir saugos įranga. Čia įtrauktos bendrosios paskirties išlaidos ir IRT išlaidos kvadratiniam metrui. Jeigu valstybė narė to nesuteiks, šią antraštę reikės patikslinti.

²⁰ Ši antraštė apskaičiuota remiantis OLAF patirtimi tiriamojo darbo srityje. Be to, įtrauktos išlaidos už paslaugų sutartis su ne daugiau kaip 36 FTE Europos deleguotaisiais prokurorais, mokant jiems 80 proc. AD 10 kategorijos tarnautojo atlyginimą. Progresijos koeficientas jiems yra 50 %-75 %-100 %.

IŠ VISO OLAF	Asignavimai	0.181	0.181	0.181	0.181	0.724
---------------------	-------------	-------	-------	-------	-------	--------------

IŠ VISO asignavimų pagal daugiameinės finansinės programos 5 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ	(Iš viso įsipareigojimų = Iš viso mokėjimų)	0.401	0.401	0.401	0.401	1.604
--	--	-------	-------	-------	-------	--------------

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

		2017	2018	2019	2020	IŠ VISO
IŠ VISO asignavimų pagal daugiameinės finansinės programos 1–5 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ	Įsipareigojimai	2.945	7.194	11.096	16.485	37.720
	Mokėjimai	2.945	7.194	11.096	16.485	37.720

Lengvatos siekiant išlaidų veiksmingumo daugiameinės finansinės programos Išlaidų kategorijoje:	5	„Administracinės išlaidos“
--	----------	----------------------------

Lengvatos 5 išlaidų kategorijoje (OLAF)			2017	2018	2019	2020	IŠ VISO
1 antraštinė dalis ²¹	Įsipareigojimai	(1)	-1.393	-4.144	-6.895	-11.039	-23.471
	Mokėjimai	(2)	-1.393	-4.144	-6.895	-11.039	-23.471
2 antraštinė dalis ²²	Įsipareigojimai	(1a)	-0.099	-0.194	-0.293	-0.487	-1.073
	Mokėjimai	(2a)	-0.099	-0.194	-0.293	-0.487	-1.073
3 antraštinė dalis ²³	Įsipareigojimai	(3a)	-0.350	-1.051	-1.401	-1.750	-4.552
	Mokėjimai	(3b)	-0.350	-1.051	-1.401	-1.750	-4.552
IŠ VISO lengvatų 5 išlaidų kategorijoje	Įsipareigojimai	=1+1a +3a	-1.842	-5.389	-8.589	-13.276	-29.096

²¹ Numatytas progresyvus įdarbinimas (10 % 20 % - 30 % - 40 %- 50 % - 75 %- 100 %).

²² Tikimasi, kad priimančioji valstybė narė suteiks pastatą ir užtikrins pastato aprūpinimą visa biuro, IT ir saugos įranga. Čia įtrauktos bendrosios paskirties išlaidos ir IRT išlaidos kvadratiniam metrui. Jeigu valstybė narė to nesuteiks, šią antraštę reikės patikslinti.

²³ Ši antraštė apskaičiuota remiantis OLAF patirtimi tiriamojo darbo srityje. Be to, įtrauktos išlaidos už paslaugų sutartis su daugiausia 36 FTE deleguotais Europos prokurorais, mokant jiems 80 % AD 10 kategorijos tarnautojo atlyginimą. Progresijos koeficientas jiems yra 50 %-75 %-100 %. Kadangi valstybės narės siūlys EDP, tikėtina, kad šis koeficientas nebus pasiektas.

Bet koks Europos prokuratūros išteklių (asignavimų ar FTE) padidėjimas diegimo laikotarpiu kompensuojamas remiantis atitinkamu OLAF išteklių (asignavimų ar FTE) sumažėjimu.

Skirtumas, t. y. išlaidos, susijusio su EDP paslaugų sutartimis (3 antraštė)

			2017	2018	2019	2020	IŠ VISO
	Įsipareigojimai	(1)	0.702	1.404	2.106	2.880	7.020
	Mokėjimai	(2)	0.702	1.404	2.106	2.880	7.020

Nurodytos FTE apskaičiuotos 9, 18, 27 ir 36 EDP išlaidos.

Šias išlaidas turės padengti 3 antraštės marža arba sumažinus išlaidas kitose agentūrose.

3.2.2. Numatomas poveikis [įstaigos] asignavimams

- ☐ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti veiklos asignavimai nenaudojami
- ☒ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti veiklos asignavimai naudojami taip:
- Įsipareigojimų asignavimai mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu) 2013 metų kainomis

Nurodyti tikslus ir rezultatus ↓			2017		2018		2019		2020		IŠ VISO	
	RÉALISATIONS (rezultatai)											
	Rūšis	Viduti nės išlaido s	Skaičius ²⁴	Išlaidos	Skaičius	Išlaido s	Skaičius	Išlaido s	Skaičius	Išlaido s	Iš vis o	Iš viso išlaidų
1 KONKRETUS TIKSLAS Finansinių interesų apsauga tyrimai												
- Rezultatas	bylos	0.0083	184	1.526	491	4.076	773	6.417	1163	9.650		21.669
1°konkreto tikslo tarpinė suma				1.526		4.076		6.417		9.650		21.669
2 KONKRETUS TIKSLAS Finansinių interesų apsauga bylos												
- Rezultatas	bylos	0.0083	92	0.763	246	2.038	387	3.208	581	4.825		10.834
2°konkreto tikslo tarpinė suma				0.763		2.038		3.208		4.825		10.834
3° KONKRETUS TIKSLAS Bendradarbiavimas su kitais												
- Rezultatai		0.0083	31	0.254	82	0.679	129	1.069	194	1.608		3.610
3°konkreto tikslo tarpinė suma				0.254		0.679		1.069		1.608		3.610
IŠ VISO IŠLAIDŲ				2.543		6.793		10.694		16.083		36.113 ²⁵

3.2.3. Numatomas poveikis Europos prokuratūros žmogiškiesiems ištekliams

3.2.3.1. Suvestinė

- ☐ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti administraciniai asignavimai nenaudojami
- ☒ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti administraciniai asignavimai naudojami taip:

Žmogiškieji ištekliai	2017	2018	2019	2020
Etatų plano pareigybės (darbuotojų skaičius)	18	36	54	90
- Iš jų AD	12	24	36	60

²⁴ Bylų skaičius paremtas prie pasiūlymo projekto pridėtame poveikio vertinime tirtomis prielaidomis.
²⁵ 36.116 mln. EUR visų išlaidų skirtumas, nurodytas 3.2.1 dalyje, atsirado dėl apvalinimo taisyklių.

- Iš jų AST	6	12	18	30
Išorės personalas (FTE)	6	11	17	28
- Iš jų sutartininkų	5	9	14	23
- Iš jų deleguotųjų nacionalinių ekspertų (SNE)	1	2	3	5
Iš viso darbuotojų	24	47	71	118

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Darbuotojų išlaidos	2017	2018	2019	2020	Iš viso
Etatų plano pareigybės	1.179	3.537	5.895	9.432	20.043
- Iš jų AD	0.786	2.358	3.930	6.288	13.362
- Iš jų AST	0.393	1.179	1.965	3.144	6.681
Išorės personalas	0.214	0.607	1.000	1.607	3.428
- Iš jų sutartininkų	0.175	0.490	0.805	1.295	2.765
- Iš jų deleguotųjų nacionalinių ekspertų (SNE)	0.039	0.117	0.195	0.312	663
Iš viso darbuotojų išlaidų	1.393	4.144	6.895	11.039	23.471

Numatomi žmogiškųjų išteklių poreikiai patronuojančiajam GD

- ☐ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti žmogiškieji ištekliai nenaudojami.
- ☒ Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti žmogiškieji ištekliai naudojami taip:

Sąmatą nurodyti sveikaisiais skaičiais (arba ne smulkiau nei dešimtųjų tikslumu)

	2017	2018	2019	2020
• Etatų plano pareigybės (pareigūnai ir laikinieji darbuotojai)				
33 01 01 01 Darbuotojai Teisingumo GD	1.3	1.3	1.3	1.3
24 01 07 00 01 01 Darbuotojai OLAF	1	1	1	1
XX 01 01 02 (Delegacijos)				
XX 01 05 01 (Netiesioginiai moksliniai tyrimai)				
10 01 05 01 (Tiesioginiai moksliniai tyrimai)				
• Išorės personalas (visos darbo dienos ekvivalentas – FTE)				
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT finansuojami iš bendrojo biudžeto)				
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT ir JED delegacijose)				

XX 01 04 mm	- būstinėje				
	- delegacijose				
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – netiesioginiai moksliniai tyrimai)					
10 01 05 02 (CA, SNE, INT- tiesioginiai moksliniai tyrimai)					
Kitos biudžeto eilutės (nurodyti)					
IŠ VISO		2.3	2.3	2.3	2.3

XX yra atitinkama politikos sritis arba biudžeto antraštinė dalis.

Žmogiškųjų išteklių poreikiai bus tenkinami panaudojant GD darbuotojus, jau paskirtus priemonei valdyti ir (arba) perskirstytus generaliniame direktorate, ir prireikus finansuojami iš papildomų lėšų, kurios atsakingam GD gali būti skiriamos pagal metinę asignavimų skyrimo procedūrą ir atsižvelgiant į biudžeto apribojimus.

Pareigūnai ir laikinieji darbuotojai	EPPO politikos stebėjimas ir konsultacijos, EPPO biudžeto ir finansinės konsultacijos ir realieji subsidijų, atleidimų, biudžeto projekto procedūrų mokėjimai
Išorės personalas	Netaikoma

FTE ekvivalento išlaidų skaičiavimo aprašymas nurodomas Priede, 3 dalyje.

Bet koks išteklių padidėjimas asignavimuose ar EPPO FTE diegimo laikotarpiu kompensuojamas remiantis atitinkamu asignavimų ar FTE sumažėjimu OLAF ištekliuose.

Lengvatos žmogiškiems ištekliams OLAF	2017	2018	2019	2020
Etatų plano pareigybės (darbuotojų skaičius)	-18	-36	-54	-90
- Iš jų AD	-12	-24	-36	-60
- Iš jų AST	-6	-12	-18	-30
Išorės personalas (FTE)	-6	-11	-17	-28
- Iš jų sutartininkų	-5	-9	-	- 23
- Iš jų deleguotųjų nacionalinių ekspertų (SNE)	-1	-2	-3	-5
Iš viso darbuotojų	-24	-47	-71	-118

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu) 2013 metų kainomis

Lengvatos personalo išlaidoms, susijusioms su OLAF	2017	2018	2019	2020	Iš viso
Etatų plano pareigybės	-1.179	-3.537	-5.895	-9.432	-20.043
- Iš jų AD	-0.786	-2.358	-3.930	-6.288	-13.362
- Iš jų AST	-0.393	-1.179	-1.965	-3.144	-6.681
Išorės personalas	-0.214	-0.607	-1.000	-1.607	-3.428
- Iš jų sutartininkų	-0.175	-0.490	-0.805	-1.295	-2.765
- Iš jų deleguotųjų nacionalinių ekspertų (SNE)	-0.039	-0.117	-0.195	-0.312	-663
Iš viso darbuotojų išlaidų	-1.393	-4.144	-6.895	-11.039	-23.471
24.0107					

3.2.4. Suderinamumas su dabartine daugiamete finansine programa

- ☒ Pasiūlymas (iniciatyva) atitinka dabartinę daugiametę finansinę programą.
- ☐ Atsižvelgiant į pasiūlymą (iniciatyvą), reikės pakeisti daugiametės finansinės programos atitinkamos išlaidų kategorijos programavimą.
- ☐ Įgyvendinant pasiūlymą (iniciatyvą) būtina taikyti lankstumo priemonę arba patikslinti daugiametę finansinę programą.

5 išlaidų kategorija turėtų būti sumažinta, taip paaiškinant OLAF pareigybių plano sumažėjimą.

3.2.5. Trečiųjų šalių įnašai

- ☒ Pasiūlyme (iniciatyvoje) nenumatyta bendro su trečiosiomis šalimis finansavimo.
- ☐ Pasiūlyme (iniciatyvoje) numatytas bendras finansavimas apskaičiuojamas taip:

Asignavimai mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

	2017 metai	2018 metai	2019 metai	2020 metai	Iš viso
Nurodyti bendrą finansavimą teikiančią įstaigą					
IŠ VISO bendrai finansuojamų asignavimų					

3.3.

Numatomas poveikis įplaukoms

- ☐ Pasiūlymas (iniciatyva) neturi finansinio poveikio įplaukoms.
- ☒ Pasiūlymas (iniciatyva) turi finansinį poveikį:
 - ☐ nuosaviems ištekliams
 - ☒ X įvairioms įplaukoms

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Biudžeto įplaukų eilutė:	Asignavimai, skirti einamiesiems finansiniams metams	Pasiūlymo (iniciatyvos) poveikis			
		2017	2018	2019	2020
Straipsnis XX		pm	pm	pm	pm

Įvairių asignuotųjų įplaukų atveju nurodyti biudžeto išlaidų eilutę (-es), kuriai (-oms) daromas poveikis.

[...]

Nurodyti poveikio įplaukoms apskaičiavimo metodą.

Pajamas sudarys vadinamieji „sandorio mokesčiai“, kurie turėtų būti mokami tiesiogiai į ES biudžetą. Šiuo metu neįmanoma patikimai nurodyti konkrečių sumų.